Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 118
Marți 14 iunie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

- N. Iancu și P. Bîță: O seară la stîna colectivei din Felmer (pag. a 2-a).
- Radu Sandu: Două comune — două rezultate la întreținerea culturilor (pag. 2-a).
- Ing. C. Snagoveanu: Să combatem dăunătorii livezilor (pag. a 2-a).
- Practica în producție — element hotărîtor pentru pregătirea temeinică a viitorilor ingineri agronomi (pag. a 2-a).
- PENTRU O RECOLTA CIT MAI BOGATA DE STRUGURI (pag. a 3-a).
- Ing. N. Șerbănescu: Să îngrijim culturile de bumbac potrivit cerințelor agrotehnicii (pag. a 3-a).
- Ing. M. Stancu — *prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii:* Inginerii și tehnicienii agronomi — luptători de frunte pentru sporirea recoltelor (pag. a 3-a și a 4-a).
- Convocarea conferinței celor patru mari puteri — năzuința fierbinte a popoarelor (pag. a 4-a).
- DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI (pag. a 4-a).
- De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. (pag. a 4-a)
- Răscoalele țărănești din Columbia (pag. a 4-a).

Prin folosirea mijloacelor mecanizate G. A. S-urile trebuie să grăbească prășitul culturilor

In aceste zile, pe ogoarele patriei, oamenii muncii din agricultură desfășoară cu tot mai mare avînt lucrările de îngrijire a culturilor. Făcute la vreme și așa cum prevede agrotehnica, aceste lucrări asigură obținerea unor mari recolte de porumb, cartofi, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, bumbac etc. la hectar.

Ca urmare a întîrzierii însămînțărilor — întîrziere pricinuită de ploile multe și abundente căzute în primăvară — prășitul și celelalte lucrări de întreținere a culturilor prășitoare se vor suprapune într-o oarecare măsură peste muncile de recoltare a păioaselor. Spre a preîntîmpina greutățile ce le-ar putea crea această situație, oamenii muncii din agricultura au datoria patriotică să grăbească prin toate mijloacele prășitul, astfel ca, pînă la începerea recoltării păioaselor, toate culturile de porumb, bumbac, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. să fie prășite de cel puțin două ori.

In gospodăriile agricole de stat — mai ales în cele cu multe ramuri de producție — se cer a fi făcute în același timp lucrări numeroase și diferite. Prășitul culturilor, combaterea dăunătorilor și bolilor, aplicarea îngrășămintelor suplimentare, cositul și strînsul unor plante furajere, terminarea pregătirilor pentru recoltare etc. — iată numai o parte din lucrările care trebuie executate în aceste zile. In gospodăriile agricole de stat există posibilități pentru ca fiecare lucrare să fie începută la vreme și terminată repede. Totul depinde de buna organizare și coordonare a lucrărilor, de folosirea din plin a mijloacelor mecanizate, de străduința și priceperea cu care vor munci muncitorii și tehnicienii din aceste unități.

In condițiile de climă ale acestui an, cînd buruienile se dezvoltă mult mai repede și mai masiv ca de obicei, culturile trebuie prășite repede și de mai multe ori, spre a nu fi năpădite de buruieni. Prășitul este o lucrare agrotehnică care nu îngăduie întîrziere. Cu ajutorul mijloacelor mecanizate — care există în fiecare gospodărie de stat — se pot prăși repede și bine suprafețe întinse de teren, economisindu-se numeroase brațe de muncă ce pot fi folosite la alte munci.

In acele unități în care se folosesc din plin mijloacele mecanizate, rezultatele obținute la îngrijirea culturilor sînt din cele mai bune. La gospodăria de stat Urleasca, regiunea Galați, de pildă, într-un timp foarte scurt s-a executat prima prașilă pe o suprafață de 600 ha însămînțate cu porumb și bumbac în cuiburi așezate în pătrat. Prășitul s-a executat în întregime mecanizat, în ambele direcții, realizîndu-se o însemnată economie de brațe de muncă.

Trebuie arătat însă că există unele gospodării de stat care, deși au numeroase tractoare și cultivatoare, nu folosesc acest utilaj prețios pentru a grăbi prășitul culturilor și celelalte lucrări de întreținere. Așa, de exemplu, la gospodăria agricolă de stat Ciocîrlia din regiunea Constanța, prima prașilă la porumb, fiind făcută numai cu sapele, a durat multă vreme, iar în acest timp tractoarele și cultivatoarele stăteau nefolosite. La gospodăriile de stat Romanu, regiunea Galați, și Topraisar, regiunea Constanța, datorită faptului că în primăvara prășitoarele n-au fost semănate în rînduri perfect drepte, mijloacele mecanizate nu pot fi introduse acum, printre rîndurile strîmbe de plante, fapt ce împiedică executarea prășitului mecanic.

In aceste zile hotărîtoare pentru soarta recoltei, conducerile gospodăriilor de stat sînt obligate să ia măsuri urgente pentru deplina folosire a capacității de lucru a mașinilor. In scopul grăbirii lucrărilor de îngrijire a culturilor. Toate cultivatoarele C.U.T. 21 acționate de tractoare, toate prășitorile să fie folosite la prășit, zi de zi, cu randament cît mai sporit. Pentru ca prașilele să poată fi executate repede și bine, se recomandă ca în gospodăriile agricole de stat în care însămînțatul culturilor s-a făcut în rînduri perfect drepte, să se alcătuiască cupluri de 2 cultivatoare C.U.T. 21 sau de mai multe prășitori, care să fie acționate fiecare de către un singur tractor.

O deosebită atenție trebuie să se acorde calității prășitului executat cu mijloace mecanizate. Prășitul mecanic este o lucrare care cere din partea tractoristului și mînuitorului de agregat multă atenție și pricepere. Iată de ce este absolut necesar ca tractoriștii și mînuitorii de agregate să fie temeinic instruiți asupra modului de executare a prășitului mecanic. Aceștia trebuie să potrivească cultivatorul în așa fel, încît piesele active să lucreze numai între rînduri, să taie bine buruienile și să afîneze pămîntul la adîncimea stabilită pentru fiecare prașilă. Agronomii și mecanicii sînt datori să supravegheze permanent executarea prășitului mecanic, să ia măsuri concrete și operative acolo unde constată lipsuri sau greutăți. Totodată, conducătorii gospodăriilor agricole de stat trebuie să exercite un control riguros asupra calității lucrărilor de întreținere a culturilor pentru care au fost încheiate contracte.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să constituie pentru țărănimea muncitoare un exemplu viu de aplicare a metodelor agrotehnice înaintate la lucrările de îngrijire a culturilor.

Mecanizatori și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat! Prin folosirea întregii capacități de lucru a mijloacelor mecanizate, veți putea prăși la vreme, repede și de mai multe ori suprafețe mari de teren cultivate cu plante prășitoare, contribuind astfel la sporirea producției agricole, la creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Muncile de recoltare să ne găsească bine pregătiți!

Folosind rezervele interne

Gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă", din regiunea Constanța se numără printre unitățile agricole fruntașe în ce privește pregătirea utilajului necesar în campania de recoltare.

In scopul bunei desfășurări a muncii, conducerea gospodăriei (director Tanase Gheorghe) a întocmit încă de la începutul lunii aprilie un plan concret de revizuire și reparații. Munca a fost organizată pe 4 sectoare, conduse fiecare de cîte un mecanic fruntaș. Ceea ce a contribuit mult la grăbirea ritmului de reparații, și totodată la reducerea prețului de cost al lucrărilor, a fost folosirea pe scară largă a rezervelor interne.

Cu sprijinul muncitorilor din industrie, veniți în acest scop de la Constanța, mecanizatorii din gospodăria de stat „Costache Burcă" au reușit să recondiționeze în atelierul propriu o serie de piese, ca pompe de alimentare, chiulase, supape, culbutori etc. și să confecționeze unele axe și rabotoare pentru secerătorile-legători. La repararea batozelor, s-a folosit o mașină de rindeluit scînduri care a înlocuit în mare parte munca manuală, realizîndu-se astfel și o importantă economie de timp. De asemenea, din inițiativa mecanicului șef, inginer Ilie Vătășanu, a fost confecționată din materialele locale o mașină de îndreptat traversele grătarelor de la batoze.

Prin folosirea pe scară largă a rezervelor interne, încă de acum cîteva zile au fost reparate toate cele 11 combine, 10 secerători-legători, 12 secerători simple, 23 de cositori mecanice și 10 batoze ale gospodăriei. Totodată, la secțiile Amzacea și Pețînul cărutele și harnasamentele au fost revizuite și reparate.

In mod deosebit s-au evidențiat la lucrările de pregătire a utilajului mecanicii Regep Asan și Marcel Gheorghe și tractoriștii Muzafer Ismail, Manea Ion, Iacob Iusein, Jan Ion, Neagu Ion și Tîrșă Gheorghe. In prezent, se lucrează la curățirea și dezinfectarea magaziilor, la repararea prelatelor și a sacilor și la transportul materialelor necesare pentru amenajarea ariilor.

AL. ION

In vederea strîngerii grînelor

O dată cu lucrările de întreținere a culturilor, țăranii muncitori din comuna Stănești, raionul Giurgiu, fac și ultimele pregătiri în vederea secerișului, treierișului și a dezmiriștitului.

In această comună au fost reparate toate secerătorile simple, secerătorile-legători, batozele și 4 tractoare.

Printre primii țărani muncitori care și-au reparat secerătorile simple se numără comunistul Nicolae Cernat și Ștefan Drăgan.

Acum, pe panoul de onoare din fața sfatului popular sînt scrise cu litere mari numele țăranilor muncitori care și-au reparat inventarul agricol și și-au ascuțit fiarele de plug necesare la dezmiriștit. Printre aceștia, se află Dumitru Lungu, Gruia Văgănuș, Gheorghe Ristea și alții.

Rezultatele bune obținute în această comună se datoresc în parte sfatului popular care a organizat și îndrumat îndeaproape desfășurarea lucrărilor și a luat măsuri pentru asigurarea materialelor necesare reparațiilor. Totodată, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Stănești a obligat pe chiaburii Radu Fiu, Dumitru Boboc și alții să-și repare la timp mașinile agricole.

ION DRINCU

S. M. T. Urziceni — în urmă cu pregătirile

Cele mai multe S.M.T.-uri din țară sînt bine pregătite în vederea lucrărilor de vară.

Nu același lucru se poate spune și despre S.M.T. Urziceni din regiunea Ploești (director tov. Radu Nicolae). In această stațiune, revizuirea și repararea utilajului au rămas mult în urmă. Deși mai sînt puține zile pînă la începerea lucrărilor de recoltare, la un mare număr de tractoare și mașini agricole reparațiile nici nu s-au început încă, iar la majoritatea tractoarelor așa-zise reparate lipsesc o serie de piese, ca radiatoare, pompe de alimentare, pompe de injecție și diferite garnituri. Lipsuri de piese prezintă și batozele care în situații figurează ca reparate. De altfel, nici unui tractor și nici unei batoze sau secerători-legători încă nu i s-a făcut rodajul și recepția.

Faptul că reparațiile se execută sub cerul liber, în praf, lasă să se întrevadă surprize neplăcute în ce privește calitatea lor, mai ales la tractoare.

Conducerea stațiunii nu s-a îngrijit nici de încheierea contractelor de lucrări planificate pentru campania de vară. Pînă acum cîteva zile, doar 22,3 la sută din volumul de lucrări planificate era acoperit prin contractări, cu toate că, pe lîngă multe gospodării colective, întovărășiri și gospodării anexe, în raza de activitate a S.M.T.-ului Urziceni sînt și numeroși țărani muncitori individuali care ar dori să încheie contracte cu stațiunea pentru efectuarea lucrărilor de vară.

Este timpul ca la S.M.T. Urziceni să se facă o serioasă cotitură în muncă. Conducerea stațiunii are datoria să ia măsuri urgente pentru ca în cel mai scurt timp volumul de lucrări planificate să fie acoperit prin contractări, iar toate tractoarele și mașinile agricole necesare în campania de vară să fie puse în perfectă stare de funcționare.

ION LEȘANU

GATA PENTRU A ÎNCEPE STRÎNGEREA RECOLTEI

Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Negrești din regiunea Constanța știu că de pregătirea minuțioasă a mașinilor agricole depinde în mare măsură succesul campaniei de recoltare.

In fotografie: Perfect aliniate, combinele pentru recoltarea păioaselor sînt gata să iasă în lan. Muncitorii fac ultimele verificări pentru a se convinge că mașinile sînt în perfectă stare de funcționare. Cu aceste combine pe care se vede marca unei fabrici sovietice, muncitorii de la G.A.S. Negrești vor putea strînge la timp și fără pierderi, recolta din acest an.

N. A. BULGANIN a împlinit 60 de ani

Telegrama de salut a C. C. al P. C. U. S. și a Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a nașterii lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ziarele din 11 iunie publică următoarea telegramă de salut:

Tovarășului Nikolai Aleksandrovici Bulganin

Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste vă salută fierbinte pe dumneavoastră, discipol credincios al lui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, activist remarcabil al partidului comunist și statului sovietic.

Partidul comunist și poporul sovietic acordă o înaltă prețuire meritelor dumneavoastră în lupta pentru construirea statului sovietic și pentru industrializarea socialistă, în lupta pentru victoria asupra cotropitorilor fasciști și pentru întărirea puterii economice și a capacității de apărare a patriei noastre.

In toate funcțiile activității de partid și de stat, dumneavoastră vă consacrați cu o energie nesecată și o înaltă principialitate toate forțele măreței cauze a construirii comunismului.

Vă urăm din toată inima, scumpe Nikolai Aleksandrovici, prieten și tovarăș al nostru, multă sănătate și mulți ani de activitate rodnică pe viitor spre binele popoarelor Uniunii Sovietice, spre binele comunismului.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST
AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL UNIUNII REPUBLICILOR
SOVIETICE SOCIALISTE

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la conferirea titlului de Erou al Muncii Socialiste lui N. A. Bulganin

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a nașterii tovarășului N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și pentru a releva meritele lui remarcabile față de partidul comunist și poporul sovietic, se conferă lui Nikolai Aleksandrovici Bulganin titlul de Erou al Muncii Socialiste înmînîndu-i-se Ordinul Lenin și medalia de aur „Secera și Ciocanul".

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem
al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem
al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin 10 iunie 1955

Tovarășului NIKOLAI ALEKSANDROVICI BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

Moscova

Iubite Nikolai Aleksandrovici,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, guvernul Republicii Populare Romîne, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. vă felicită călduros pe dvs., discipol credincios al lui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei dvs. de naștere. Vă urăm din toată inima multă sănătate și putere de muncă pentru înflorirea și prosperitatea marii Uniuni Sovietice, pentru continua întărire a prieteniei și colaborării între popoare, pentru triumful păcii în lumea întreagă.

Trăiască prietenia veșnică între poporul romîn și marele popor sovietic!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A R.P.R.

Practica în producție — element hotărîtor pentru pregătirea temeinică a viitorilor ingineri agronomi

In munca de pregătire a viitorilor ingineri agronomi, un rol deosebit de important îl are practica, perioadă cînd studenții pot aprofunda și desăvîrși cunoștințele teoretice dobîndite la cursuri. De felul în care Institutele agronomice organizează practica în producție a studenților, îndrumă și controlează activitatea lor în acest timp, depinde în mare măsură pregătirea viitorilor ingineri agronomi pentru munca de răspundere ce-i așteaptă pe ogoarele patriei noastre.

Redăm mai jos convorbirea pe care un corespondent al ziarului nostru a avut-o cu tov. Eftimie Ion, prorector la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București.

INTREBARE: In ce unități de producție sînt repartizați studenții la practică și ce lucrări execută ei în acest timp?

RASPUNS: Studenții din anul I și II fac o practică pregătitoare sub conducerea directă a cadrelor didactice de specialitate, în gospodăriile didactice ale Institutului, în stațiunile experimentale agricole sau în alte unități ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii. In timpul practicii, fiecare student efectuează toate lucrările principale din diversele ramuri de producție agricolă. El lucrează la arat, grăpat, cultivat, execută lucrări de însămînțare, de îngrijire a culturilor, de recoltare, lucrează în sectorul zootehnic sau pomiviticol.

Pentru studenții anului III și IV, practica are drept scop inițierea lor în organizarea și conducerea diferitelor ramuri de producție agricolă și a întregii activități din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat și colective, unde aceștia își desfășoară activitatea în timpul practicii. Studentul din anul III îndeplinește funcția de șef de echipă, brigadier, iar cel din anul IV lucrează succesiv ca brigadier, șef de secție, agronom de sector, locțiitor de inginer-șef.

Studenții din anul III și IV iau parte la repartizarea sarcinilor și a forțelor de muncă în gospodărie, contribuie la întocmirea planului de muncă, la organizarea, conducerea și executarea lucrărilor din cîmp.

In cele mai multe unități, conducerile se ocupă de îndrumarea studenților, încredințînd acestora munci de răspundere. In acest sens, putem da ca exemplu gospodăria agricolă colectivă din Rîșnov, îngrășătoria Burdujeni și altele. De la îngrășătoria din Burdujeni am primit zilele acestea o scrisoare în care conducerea își exprimă mulțumirea pentru munca studentului Dencu Ștefan și cere ca acesta să fie repartizat în gospodăria lor, după ce va absolvi Institutul. Unii studenți au primit și sarcini speciale, cum ar fi înființarea unor plantații de vie, de pomi, conducerea unor sectoare importante de muncă. Prin activitatea lor, studenții contribuie astfel și la îmbunătățirea procesului de producție în unitățile agricole respective. Sînt însă și unități, cum ar fi gospodăriile agricole de stat Budești, Cilibia, care nu se ocupă de îndrumarea studenților veniți la practică și nu dau acestora atribuții precise.

INTREBARE: Cum a organizat Institutul acțiunea de îndrumare și control a studenților în perioada de practică?

RASPUNS: Controlul și îndrumarea studenților în această perioadă este o problemă căreia îi acordăm o atenție deosebită. Chiar în primele săptămîni de la plecarea lor la practică, cadrele didactice își încep acțiunea de îndrumare și control. Ele urmăresc felul în care se pune în practică de către studenți cunoștințele căpătate la cursuri și îndrumă pe studenții anului IV în întocmirea lucrărilor și a proiectelor de diplome.

Noi am repartizat cadrelor didactice centre de control de care răspund în tot timpul practicii. Ele vizitează pe fiecare student cel puțin o dată pe lună. Controlul efectuat pînă acum a dus la înlăturarea unor lipsuri și la îmbunătățirea muncii practice a studenților. Institutul a luat din timp legătura cu unitățile agricole socialiste prin delegații săi, care au stabilit în mod concret condițiile în care se va desfășura practica studenților. In controlul pe care îl fac la locul de practică, cadrele didactice se preocupă în mod serios și de această problemă. In general, studenților li s-au asigurat condiții bune de muncă și viață.

INTREBARE: Ce propuneri aveți pentru îmbunătățirea continuă a muncii de organizare a practicii?

RASPUNS: Tocmai voiam să vă vorbesc și despre aceasta. Studenții din anul I și II necesită o îndrumare și supraveghere permanentă în timpul practicii pregătitoare. Acest lucru s-ar putea realiza în condițiile dorite numai dacă toți studenții din acești ani ar putea face practica la fermele Institutului, unde munca este organizată conform cerințelor practicii didactice. Se impune astfel, ca o necesitate imediată, înzestrarea Institutului cu un număr suficient de astfel de ferme, în timpul cel mai scurt.

De asemenea, pentru îmbunătățirea sistemului de organizare a practicii studenților, condiție esențială pentru o temeinică pregătire a viitorilor ingineri agronomi, ar trebui să se înființeze o catedră specială care să se ocupe exclusiv cu problemele practicii.

Întreceri sportive între tinerii din regiunea Oradea

In cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului, care va avea loc în curînd la Varșovia, se organizează numeroase întreceri sportive pentru tinerii care n-au mai luat parte pînă acum la activitatea sportivă. Intreceri în care au fost atrași pe stadioane sute de mii de tineri. Numai în regiunea Oradea, la concursurile sportive închinate Festivalului participă peste 30.000 de tineri.

Fruntaș pe regiune este raionul Șimleu, cu peste 8.000 de concurenți urmat în ordine de raioanele Salonta și Beiuș.

Comuna Tărcaia din regiunea Oradea deține primul loc în ceea ce privește mobilizarea unui mare număr de tineri la concursurile sportive. La întrecerile de volei, atletism, tir, fotbal, au participat aproape 300 de tineri din această comună.

DANSATORII DIN RUPEA

Echipele artistice ale căminului cultural „Mihail Eminescu" din comuna Rupea, raionul Hunedoara, sînt mult îndrăgite și apreciate de către țăranii muncitori pentru spectacolele frumoase pe care le prezintă în fața lor. Iată, în fotografie, echipa de dansuri pregătindu-se în aer liber pentru un nou spectacol.

In satul de la izvoarele Mureșului

Mureșul și Oltul izvorăsc de la poalele unui deal scund, cu clinuri domoale, acoperite cu păduri.

Pe culmea dintre izvoare s-au construit în vremuri vechi primele case. Cu timpul, de o parte și alta a dealului, s-au format două sate: Izvoru Mureșului și Izvoru Oltului. Despre Izvoru Mureșului am să povestesc.

Oamenii din aceste locuri de o rară frumusețe povestesc cu pasiune despre începuturile satului lor.

Toader Voaideș, bătrînul trecut de optzeci de ani, este cel mai îndemînatic povestitor.

— Era prin 1785. Bunicu meu — povestește Toader Voaideș — locuia undeva, prin Munții Apuseni. Cînd a fost răscoala lui Horia, a pus și el mîna pe țapină, chit că era om în vîrstă. Dar tunurile grofilor au fost mai tari decît țapinile iobagilor. Iobagii au fost înfrînți. Bunicul meu a coborît atunci împreună cu ai săi din munte și, ținînd malul Mureșului, a ajuns la izvoarele lui. Aici, unde-i acum lumină electrică și școală tehnică-industrială cu motoare ca alea de la oraș, era în vremea aceea codru nestrăbătut de picior omenesc. De aceea, poterele nu s-au încumetat să-i caute pe fugari prin negura desișului.

Mai apoi, după ani, au venit aici neamuri tincanilor de prin Muntenia și al botenilor de prin Moldova. Fugiseră și ei de „binele" ciocoiesc.

Cînd poterele grofilor nu s-au mai arătat primprejur, cînd nici iscoadele ciocoilor munteni și moldoveni n-au mai dat tîrcoale pentru a-i prinde pe iobagii fugiți și a-i duce înapoi ferecați în butuci, ai noștri s-au mutat în vale. Casele din pădure le-au lăsat întregi. Și n-a fost rău, că, mai tîrziu, cînd s-au arătat și pe aci vremuri de bejenie, tot în pădure, sub acoperișul lor, au aflat adăpost.

Cei de aici, de la Izvoru Mureșului sînt oameni tari ca moșii și strămoșii lor. Oameni care nu și-au plecat fruntea niciodată. Oameni pe care dragostea de libertate i-a făcut să înfrunte toate primejdiile și să-și dureze așezări în locurile astea aspre. Acești oameni, care înainte vreme erau în veșnic război cu statul — stat care nu era al lor — spun astăzi că cea mai de seamă datorie a lor e să ajute din toate puterile țara. Muncesc cu rîvnă. La colectări, sînt primii din raionul Gheorghieni.

Oamenii de la Izvoru Mureșului construiesc. Deunăzi, au pus țigla pe o clădire care are 10 încăperi mari și altele mai mici. In clădirea aceasta vor fi instalate căminul cultural și sfatul popular. Totul a fost construit prin muncă voluntară. Cînd, într-o seară, președintele sfatului popular a spus că este nevoie de 5 oameni pentru a lucra la construcție, a doua zi a fost trezit, în zori, de vreo 50. Aceasta deși satul are, după cum spune președintele, doar 200 de „fumuri".

Acum, țăranii muncitori din Izvoru Mureșului se pregătesc să construiască un local pentru cooperativă, un local mare și frumos ca vilele din deal în care huzureau înainte, vara, fabricanți și bancheri din București ori din Budapesta.

In fruntea constructorilor se află oameni de nădejde, comuniști ca Petru I. Chiudea, Sandor Ianos și alții. Impreună cu ceilalți țărani muncitori, ei „scriu" astăzi o nouă filă în istoria satului de la izvoarele Mureșului. Și despre vremurile de astăzi, și despre oamenii care le-au croit drum vor povesti peste ani bătrîni ca Toader Voaideș. Poveștile lor vor fi de astă dată pline de lumină, povești ale unor oameni care-și făuresc o viață liberă și fericită.

M. CALIANU

Decada cărții agrotehnice

In cadrul „Decadei cărții agrotehnice", Comitetul sindical regional Ploești al muncitorilor agricoli, în colaborare cu Centrul de librării și difuzare a cărții, a organizat în cuprinsul regiunii o serie de manifestări pentru popularizarea cărții agrotehnice. La școala medie tehnică viticolă din comuna Valea Călugărească s-a organizat un festival al cărții agrotehnice, la care au participat numeroși muncitori și tehnicieni din unitățile agricole de stat și elevi ai școlilor medii tehnice agricole.

Festivalul s-a deschis printr-o conferință privind rolul pe care cartea agrotehnică și zootehnică îl are în ridicarea calificării oamenilor muncii de pe ogoare. A urmat un bogat program artistic, la care și-au dat concursul actori ai Teatrului de Stat din Ploești și elevi ai școlii de artă populară din Ploești. Participanții au vizitat apoi standul de cărți și broșuri agrozootehnice organizat în localitate de către librăriile tehnică și Cartea Rusă din Ploești.

Moise Sainer
corespondent

Două comune — două rezultate la întreținerea culturilor

Comunele Traian și Prăjești din raionul Bacău sînt vecine. Pămîntul lor, pe care în această primăvară țăranii muncitori au însămînțat în bune condiții agrotehnice porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi etc., este destul de roditor. Culturile au răsărit bine și se dezvoltă văzînd cu ochii. Lupta se dă acum pentru efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor, lucrări de care depinde în cea mai mare parte dobîndirea unor sporuri însemnate de recoltă.

Din rezultatele obținute pînă acum, reiese însă că, în aceste comune, lucrările de întreținere a culturilor nu se desfășoară în același ritm, deși există posibilități asemănătoare. In timp ce în comuna Traian prășitul culturilor este mult avansat, în comuna Prăjești această lucrare este rămasă în urmă.

Pînă acum cîteva zile, țăranii muncitori din com. Traian executaseră prașila întîi pe aproape 300 ha de porumb din totalul de 399 ha. La floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și cartofi, ei au terminat prașila întîi pe întreaga suprafață de 110 ha și au început prașila a doua, în vreme ce în comuna Prăjești erau executate abia 30 la sută din volumul planificat al lucrărilor de întreținere a culturilor.

Din capul locului trebuie arătat că, atît în timpul însămînțărilor de primăvară, cît și în etapa de întreținere a culturilor, în comuna Traian s-a dat toată atenția bunei organizări a muncii — chezășie a succesului. Astfel, comitetul executiv al sfatului popular comunal a întocmit la timp planul de muncă privind lucrările de întreținere a culturilor, l-a prelucrat în cadrul unei sesiuni, împărțind tuturor membrilor săi sarcini concrete în sprijinul campaniei. Un accent deosebit s-a pus pe munca deputaților din cele 21 de circumscripții ale comunei. Aceștia, ajutați de către un lucrător al sfatului popular comunal și de către fruntași ai recoltelor bogate, au reușit să organizeze întreceri patriotice între circumscripții și oameni, ceea ce a contribuit în mare măsură la mobilizarea țăranilor muncitori pentru efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor la timp și bine.

De asemenea, prin îndrumarea și controlul exercitat pe teren de către președintele și secretarul comitetului executiv al sfatului popular, cît și prin ținerea de către referentul agricol a evidenței la zi a lucrărilor efectuate, comitetul executiv a putut cunoaște nu numai ce s-a realizat din plan, dar și unde și cînd trebuie să se ia măsuri pentru a asigura folosirea la maximum a fiecărei zile bune de lucru. La rîndul ei, tehniciana Vasilica Teodorescu a controlat în mod permanent calitatea lucrărilor efectuate și a îndrumat și sfătuit pe țăranii muncitori din Traian să folosească din plin toate prășitoarele existente în comună, spre a urgenta efectuarea în cît mai bune condiții a prășitului.

Metoda stimulării în muncă a țăranilor muncitori prin larga popularizare a fruntașilor la întreținerea culturilor a fost de asemenea folosită cu succes de către comitetul executiv al sfatului popular al comunei Traian. Țărani muncitori fruntași ca Dumitru Miclăuș, Ion Cristea, Ion Staviri, Cezar Pilat și mulți alții au fost popularizați în cadrul circumscripțiilor la panoul de onoare și în cadrul adunărilor ținute la căminul cultural. Acest lucru a contribuit la o mai temeinică antrenare în muncă a celorlalți țărani muncitori din comuna Traian, la obținerea de către aceștia a unor bune rezultate în desfășurarea muncilor de prășit.

*

Cu totul altfel s-au desfășurat lucrurile în comuna Prăjești. Aci, comitetul executiv al sfatului popular comunal a subapreciat importanța efectuării la timp a prașilelor, lăsîndu-i pe țăranii muncitori să execute aceste lucrări la voia întîmplării. Nu s-a dat atenția cuvenită antrenării deputaților sătești, care pot și trebuie să contribuie în largă măsură, în cadrul circumscripțiilor lor, la mobilizarea țăranilor muncitori pentru ca aceștia să grăbească prin toate mijloacele executarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare. Ba mai mult, unii dintre deputații sătești, cum sînt, de pildă, tov. Farcaș Mihai, Istoc Dumitru și alții, dau un prost exemplu țăranilor muncitori în munca de întreținere a culturilor, fiind în urma cu prășitul.

Cît privește stimularea țăranilor muncitori din Prăjești în efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor, trebuie arătat că tovarășii din comitetul executiv s-au ocupat în mod formal de această problemă, mulțumindu-se cu simpla trecere pe o tablă din fața sfatului a cîtorva nume de fruntași în muncile agricole. Trebuie arătat, de asemenea, că nici inginerul agronom Gheorghe Ștefănescu — șef al punctului agricol din Prăjești — nu s-a preocupat îndeaproape de îndrumarea țăranilor muncitori din această comună, împăcîndu-se cu gîndul, ca și membrii comitetului executiv de altfel, că lucrările pot merge bine de la sine.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Bacău a repartizat pe tovarășii Manole Constantinescu și inginer agronom Iacob Lucian pentru a sprijini lucrările de întreținere a culturilor într-un număr de comune din care face parte și comuna Prăjești. Pînă acum cîteva zile însă, nici unul din cei doi tovarăși nu a trecut prin această comună pentru a vedea cum se desfășoară lucrările și a da sprijinul necesar.

*

Faptul că în comuna vecină Traian lucrările de întreținere a culturilor prășitoare sînt aproape pe terminate dovedește că și în Prăjești — comună care are posibilități asemănătoare — s-ar fi putut obține rezultate bune. Aceasta bine înțeles dacă organele comunale s-ar fi preocupat îndeaproape de organizarea muncii și de îndrumarea țăranilor muncitori și dacă ele ar fi primit un sprijin efectiv din partea organelor raionale.

Este necesar ca organele raionale să acorde mai mult sprijin lucrărilor de întreținere a culturilor. La rîndul lor, comitetul executiv al sfatului popular al acestei comune și tehnicianul agricol respectiv au datoria să ia urgente măsuri pentru grăbirea lucrărilor de întreținere a culturilor în vederea obținerii de recolte îmbelșugate. Lucrul acesta este cu atît mai necesar, cu cît în scurtă vreme va începe strîngerea recoltei, perioadă în care va trebui executat un volum foarte mare de lucrări.

RADU SANDU

Să combatem dăunătorii livezilor

Datorită iernii blînde din anul acesta, insectele dăunătoare livezilor de pomi fructiferi nu au avut de suferit prea mult. Ca urmare a acestui fapt, multe livezi sînt atacate de o serie de dăunători care, dacă nu sînt stîrpiți la timp, pot pricinui mari pierderi de recoltă.

Dăunătorii al căror atac este mai puternic și care mai pot fi combătuți cu succes în actualul stadiu de vegetație a pomilor sînt următorii:

Păduchele de San José. Atacă mărul, părul, prunul, caisul, piersicul, gutuiul etc. Pomii, arbuștii și altoii atacați de acest păduche încep să stagneze în dezvoltare, rodesc mai slab, se ofilesc și se usucă în cîțiva ani. Uscarea pomilor atacați de păduchele de San José începe de la vîrf spre bază. Pentru combaterea acestui periculos dăunător, este necesar ca acum, în luna iunie, cînd apar larvele, să se aplice livezilor stropiri cu zeamă sulfo-calcică în concentrație de 3 la sută. Acest tratament va începe în luna iunie și va dura pînă la jumătatea lunii septembrie, cînd insecta se acoperă cu o carapace groasă. Stropirile vor fi făcute de cel puțin 3 ori, din 15 în 15 zile, în raport cu gradul de infectare a livezilor. Se mai pot aplica stropiri cu Exatox 0,2 la sută, la aceleași date, tot în același număr și la același interval de timp ca și stropirile cu zeamă sulfo-calcică.

Viermele merelor sau Carpocapsa. Acest dăunător atacă în primul rînd mărul, apoi părul, gutuiul și nucul. Cînd atacul acestui vierme este puternic, el poate pricinui căderea fructelor înainte de coacere, în proporție de 80 la sută. Combaterea viermelui merelor se face stropindu-se pomii cu soluții de arseniat de calciu 0,3—0,4 la sută, la care se adaugă o cantitate dublă de var. De asemenea, acest dăunător se mai poate combate și cu soluție de arseniat de plumb 0,3—0,4 la sută în amestec cu zeamă sulfo-calcică în concentrație de 2—3 la sută. Se mai pot aplica stropiri cu emulsii de D.D.T. sau hexacloran în concentrație de 0,5 la sută. Una din stropiri se face atunci cînd merele sînt mai mari decît o alună, iar a doua, la 10—14 zile după prima. La sfîrșitul lunii iulie sau începutul lui august, este bine să se mai facă una sau două stropiri la interval de 10—14 zile una de alta, folosindu-se aceleași substanțe ca la primele stropiri. Aceste ultime stropiri se fac împotriva viermilor rezultați din înmulțirea a doua întrucît omizile cad pe pămînt o dată cu fructele atacate, se poate stăvili răspîndirea insectelor prin arderea sau îngroparea acestor fructe.

Omida păroasă a dudului sau Hyphantria. Atacul acestui dăunător are loc îndeosebi în regiunile din apusul țării. Printre pomii ce au de suferit de pe urma acestei omizi se numără dudul, prunul, mărul, părul, nucul, cireșul etc. Omida păroasă a dudului este cu atît mai periculoasă cu cît în condițiile de climă ale țării noastre ea se înmulțește de două ori pe an. Ca urmare, frunzișul care a scăpat atacului de la prima înmulțire poate fi distrus la a doua. Omizile înconjoară cu fire mătăsoase frunzele, formînd un cuib, care se mărește încetul cu încetul, cuprinzînd pînă la urmă întreaga ramură. Cînd ele au înaintat în vîrstă, distrug complet frunzișul unui pom trecînd apoi la altul. Spre deosebire de celelalte omizi al căror atac are loc în mod obișnuit primăvara devreme, acest dăunător apare și atacă pomii în timpul verii. Combaterea omizii păroase se face prin culegerea și arderea tuturor cuiburilor de omizi îndată ce ele sînt în curs de formare. Dacă această lucrare nu este făcută repede, omida se împrăștie pe întreg pomul. Ca măsuri de combatere, se aplică stropirile cu emulsii de hexacloran și D.D.T. în concentrație de 0,7 la sută, care se vor împrăștia pe pomi cu presiune pentru a sparge cuibul și a ajunge la omizi.

Nalbarul sau Aporia. Omida acestui fluture s-a înmulțit mult în cursul acestui an, reușind ca în livezile din multe regiuni să distrugă în mare măsură frunzișul pomilor. Pentru stîrpirea acestui dăunător, e bine să se aplice stropiri cu arseniat de calciu sau de plumb în concentrație de 0,4 la sută, acolo unde omizile nu s-au transformat încă în pupe. Dacă totuși omizile s-au transformat în pupe se vor folosi toate posibilitățile ca ele să fie distruse prin strivire. Pupele pot fi observate foarte repede în pomi, fiind de culoare alba-gălbuie și bine prinse de ramuri prin firișoare de mătase. Ca să fie distruse ele trebuie să fie adunate cu mîna și apoi arse. Copiii pot fi de mare folos în acțiunea de stîrpire a pupelor, deoarece ei se urcă mai ușor în pomi.

Cînd acest dăunător apare sub formă de fluture trebuie de asemenea luate toate măsurile pentru distrugerea lui. De obicei, acești fluturi se adună în număr mare pe locurile mai umede. In cazul acesta, ei pot fi distruși prin lovirea lor cu o mătură de nuiele.

Statul pune la îndemîna fiecărui pomicultor mijloacele cu ajutorul cărora să combatem dăunătorii din livezi, salvînd astfel recolta de fructe.

Este nevoie ca fiecare țăran muncitor, cerînd sprijinul tehnicienilor și inginerilor de la raioane și puncte agricole, să nu-și precupețească eforturile și, ascultînd sfatul tehnicienilor agronomi, să aplice stropirile și celelalte lucrări pentru a distruge dăunătorii din livezi, asigurînd astfel o producție sporită de fructe.

Ing. C. SNAGOVEANU
de la Direcția protecției plantelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

O seară la stîna colectivei din Felmer

Stînd pe un buștean în fața stînei — o căsuță construită cu măiestrie din scînduri de molid — ciobanul Gheorghe Comanici citea cu voce tare ziarul Scînteia. Alături de el, ascultînd cu atenție, ședea un băietandru cam de vreo 11—12 ani.

— Așa-i că citesc fain, măi fică? spuse Gheorghe Comanici după ce termină de citit articolul de fond. Este adevărat că la cuvinte lungi mă cam poticnesc, dar încolo, strașnic școlar, ce zici?

— Așa-i, bade Gheorghe, răspunse băietandrul, zîmbind. Un școlar mai silitor ca dumneata nici că s-a mai pomenit.

Gheorghe Comanici, deși numără aproape 50 de primăveri, a dezlegat taina slovelor abia cu un an în urmă, la cursurile de alfabetizare organizate în cadrul gospodăriei colective. De atunci, orice clipă de răgaz, mai ales seara, după ce freamătul zilei se stinge, o folosește pentru a citi.

— Am trăit aproape o jumătate de veac ca un orb, măi copile. Acum parcă m-am născut din nou. Dar tu, cu mintea ta de copil, nu poți pricepe ce simt eu cînd m-aud citind. Ce știi tu despre viața noastră, a ciobanilor vîrstnici?

Gheorghe Comanici își plimbă privirile în jurul stînii pe care colectiviștii din Felmer o construiseră cu cîteva zile mai înainte. Soarele se ascunsese pe nesimțite după dealul încununat de o pădure de stejari.

— Da, măi Valentine, tu nu știi nimic despre viața pe care o duceam noi ciobanii înainte vreme. Ani de zile în șir slugăream pe te miri ce la chiaburi ca alde Vonica Ioan din Poiana Sibiului sau Jiloi Ianoș din Hălmeag. Dormeam în colibe ca vai de lume, umblam în zdrențe cît era vara de lungă... Acum vezi și tu. Stăm într-o adevărată cabană, nu într-o colibă. Sîntem îmbrăcați omenește. Pentru zilele-muncă ce le facem, primim de la gospodărie într-un singur an atîtea bucate cîte nu strîngeam pe vremea aceea nici în zece ani. Singura noastră grijă este să ne străduim să creștem oile colectivei în așa fel, încît să dobîndim de la ele cît mai mult lapte și lînă, să crească veniturile gospodăriei și ale noastre. Viața de cioban e viață ușoară acum...

In clipa aceea, de după deal, se auzi un sunet de tălăngi și lătrat de cîini.

— Ei, iată că vin și oile pentru mulsoarea de seară. Hai iute la treabă.

Nu trecu mult timp și turma celor 600 de oi ale gospodăriei se apropie de stînă. Intr-una din strungi au fost duse oile sterpe și mioarele, iar în cealaltă, oile mulgătoare. Incepu mulsul. Obișnuite cu programul impus de ciobani, oile veneau rînd pe rînd la locul de muls. Vasele de lemn care se umpleau repede cu laptele cald, aburind, erau duse în stînă. Gheorghe Comanici, responsabilul stînii, măsură laptele. 100 de litri numai de la mulsoarea de astă-seară. Adunați cu cei 200 de litri de la celelalte două mulsori de peste zi, înseamnă 300 de litri zilnic, adică aproape 1 litru de la fiecare oaie mulgătoare.

— O producție destul de bună pentru oile de rasă țurcană de aici, de prin părțile Făgărașului, murmură ca pentru sine Gheorghe Comanici.

— Bade Gheorghe, începu Valentin, care se tot învîrtea în jurul bătrînului și încercatului cioban. In broșura aceea din care citeai dumneata deunăzi scria că se poate obține o producție de lapte și mai mare. Oare noi trebuie să ne mulțumim numai cu un litru pe zi de la fiecare oaie? Doar avem pășune bună, cu iarbă grasă, care le place oilor.

— Măi năzdrăvanule, tu o să ajungi un cioban vestit. Adevărat e că avem pășune bună, mai bine-zis noi am făcut-o să fie bună. Am curățat-o de scaieți și de mărăcini, în toamnă am împrăștiat gunoi, iar în primăvară am dat și cu grapa. Sîntem însă abia la început. Dacă vom continua și de aci înainte să facem pășunatul rațional pe parcele și pășunatul de noapte, dacă vom respecta așa cum trebuie orele de muls, e musai să obținem și mai mult lapte. Tu cam cît crezi că putem dobîndi dacă îngrijim oile cum scrie la carte?

— Păi, dacă anul trecut am scos cîte 14 kg de brînză de fiecare oaie, anul acesta eu zic că trebuie să scoatem cel puțin 16 kg. Ce spui, ne legăm să depășim planul sau ba?

— Isteț mai ești, ciobănașule. Ca să-ți fac pe plac, după ce gătăm treaba, ne strîngem cu toții și discutăm propunerea ta.

Valentin o zbughi pe ușa stînii, chiuind de bucurie. După cîteva clipe, ciobanii se adunară în jurul focului, deasupra căruia fierbea cazanul plin cu lapte. Propunerea celui mai tînăr cioban dintre ei le-a plăcut tuturor. Mai mult lapte, mai multă brînză, înseamnă venituri mai mari pentru gospodărie și pentru colectiviști.

Pe cînd discutau astfel, în fața stînii se opri o căruță din care coborî un om. Cîinii mari ciobănești îl înconjurară fără însă a lătra. Era președintele gospodăriei.

— Noroc bun, păcurarilor. După cum văd, sînteți într-o ședință. Care vi-i păsul?

— Toate-s bune, tovarășe președinte, răspunse Gheorghe Comanici. Ba avem chiar și o veste mare. Prichindelul ăsta ne-a pus pe roate. La propunerea lui, am hotărît să obținem anul acesta 16 kg de brînză de fiecare oaie în loc de 14, cît este planificat.

— La așa veste chiar că nu mă așteptam. O să se bucure tare mult colectiviștii. Acum, să vă spun și eu de ce am venit la stînă. Știți cu toții că în ultima adunare generală am hotărît să folosim stîna și pentru îngrășarea porcilor. Așa că v-am adus 20 de purceluși, tot unul și unul. No, ce ziceți?

— Bine ați chibzuit, răspunse Gheorghe Comanici. Zăr ne rămîne din belșug de la storsul cașului. Pășune bună avem. Apă curată așișderea. Numai să aduceți concentrate de la magazia gospodăriei, pentru completarea rației.

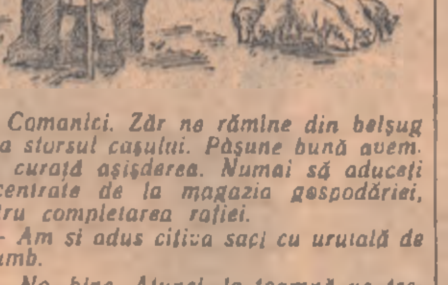

— Am și adus cîțiva saci cu uruială de porumb.

— No, bine. Atunci, la toamnă va trebui să veniți cu cinci căruțe ca să duceți porcii înapoi. Ii vom face de cel puțin 120 kg fiecare. Așa-i firtaților?

— Și mai mult chiar, răspunseră în cor ceilalți ciobani.

*

Tîrziu, spre miezul nopții, freamătul ce domnise pînă atunci la stînă se stinse cu totul. Doar Gheorghe Comanici și președintele, așezați pe bușteanul din fața ușii, discutau în șoaptă despre treburile gospodăriei. De undeva, de dincolo de pădure, se auzea sunet de tălăngi ce se împletea într-o desăvîrșită armonie cu o doină cîntată din caval. Valentin, cel mai tînăr dintre ciobanii colectivei din Felmer, care se afla în noaptea aceea cu oile la pășunat, este și un neîntrecut cîntăreț din fluier.

N. IANCU și P. BIȚA

Pentru o recoltă cît mai bogată de struguri

* * * *

Zilele acestea, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu Consiliul Central A.S.I.T., — secția științelor agricole „I. V. Miciurin", — a organizat în 3 centre viticole din țară — Odobești, Drăgășani și Miniș — consfătuiri interregionale cu tema „Stropitul la timp al viilor — după indicațiile stațiunilor de avertizare — înlătură atacul de mană".

La aceste consfătuiri, au participat ingineri și tehnicieni, specialiști în protecția plantelor de la direcțiile agricole regionale și raionale, gospodării de stat, școli medii tehnice agricole, stațiuni experimentale viticole, viticultori fruntași din gospodării colective și întovărășiri agricole, precum și țărani muncitori viticultori.

Redăm pe scurt principalele probleme discutate în cadrul consfătuirii ce a avut loc la gospodăria de stat Odobești.

Prevenirea atacului manei — condiția esențială

Mana este una dintre cele mai periculoase boli ale viței de vie. Uneori poate distruge toată recolta unei vii. Iar cînd apare an de an și nu este combătută, duce la slăbirea butucilor, care cu timpul se usucă. Așa se explică o bună parte din golurile din vii — a arătat în referatul său tov. inginer Bontea Vera, șef de sector la secția de fitopatologie din I.C.A.R. București.

Mana poate fi combătută prin stropirea viilor la timp și în bune condiții. Pentru a înțelege ce înseamnă a stropi la timp o vie, trebuie mai întîi să știm cum apare și în ce condiții se dezvoltă boala.

Mana nu vine din cer o dată cu ploile ce cad pe vreme cu soare, cum mai cred și astăzi unii dintre viticultori. Această boală este produsă de un germene infecțios care o transmite de la vițele bolnave la cele sănătoase. Unii din acești germeni se formează toamna, în frunzele căzute și atacate de mană. Ei sînt foarte rezistenți la ger. Primăvara, cînd pămîntul se încălzește (11 grade) și se îmbibă bine cu apă, germenii de iarnă încolțesc. Ei sînt împrăștiați o dată cu picăturile de apă și pătrund în frunze prin porii ce se găsesc pe dosul lor. In frunză, germenele se dezvoltă și dă naștere la o mulțime de fire care se întind și se hrănesc pe socoteala ei. Din această cauză, în dreptul locului de infecție apar, pe partea superioară a frunzelor, pete galbene-verzui (untdelemnii), iar pe partea inferioară a frunzelor, pete albe pufoase (pete de mană) în care se găsesc numeroși germeni de mană. Aceștia sînt luați de vînt și purtați la distanțe foarte mari.

Căzînd pe dosul frunzelor, pe struguri, pe lăstari sau cîrcei, acești germeni încolțesc și produc noi infecții.

Timpul care trece de la pătrunderea parazitului în frunză și pînă la apariția petelor proaspete de mană se numește perioada de incubație (de clocire). Durata acestei perioade depinde de temperatură. Primăvara, cînd timpul este răcoros, ea este mai lungă (7—12 zile), iar vara, se poate reduce la 4—6 zile.

Cunoașterea duratei acestei perioade de incubație prezintă o deosebită importanță în stabilirea momentelor celor mai potrivite pentru aplicarea stropitului. Aceasta, pentru că piatra vînătă împiedică germenii manei să încolțească și să producă infecții, deci previne boala. Dacă germenii de boală nu găsesc via stropită cu piatră vînătă, ei încolțesc și pătrund în interiorul frunzelor, strugurilor sau altor organe pe care le atacă. O dată pătrunși în interiorul frunzei, germenii se dezvoltă nestingheriți și atacul nu mai poate fi oprit, oricîte stropiri am aplica și orice concentrație de piatră vînătă am folosi.

Nu trebuie să se creadă că prin folosirea concentrațiilor mari de piatră vînătă sau prin sporirea numărului de stropiri se pot repara greșelile făcute prin aplicarea stropirilor cu întîrziere, adică după ce s-a produs infecția.

In cursul unei perioade de vegetație, pot să apară de mai multe ori pete proaspete cu germeni de vară capabili să producă infecții (15—20—25 ori). Totuși, nu se fac chiar atîtea stropiri, pentru că piatra vînătă ce se fixează pe frunze la un stropit previne infecțiile din mai multe apariții ale germenilor. Numărul stropirilor este determinat de numărul infecțiilor de mană și de creșterea viței (frunzele noi ce apar trebuie stropite).

Eficacitatea tratamentului împotriva atacului de mană depinde în mare măsură și de felul cum se aplică stropitul. El trebuie făcut pe dosul frunzelor, acolo unde se produce infecția. Ciorchinii trebuie bine stropiți, iar întreg butucul viței de vie trebuie să fie acoperit cu un strat fin de sulfat de cupru, deoarece părțile rămase nestropite sînt expuse infecției.

Participanții la consfătuire asistînd la o demonstrație practică de stropit via cu una din pompele carosabile cu presiune continuă construită în gospodăria de stat Odobești.

Prin executarea la timp a lucrărilor de întreținere

Condițiile de climă și sol de prin părțile noastre sînt foarte prielnice culturii viței de vie. Atît însă nu este de ajuns pentru obținerea recoltei bogate de struguri — a spus tov. ing. Blidaru A. de la G.A.S. Odobești, regiunea Bîrlad.

Faptul că în gospodăria noastră producția medie de struguri la hectar a crescut an de an — anul trecut ajungînd la 9150 kg — se datorește în mare parte executării la timp a lucrărilor de întreținere a viilor și de îmbunătățire a solului, dar mai ales prevenirii atacurilor de mană.

Experiența anilor trecuți ne-a dovedit că, dacă am întîrziat cu stropitul numai o zi peste data indicată de stațiunea de avertizare a manei, am avut pierderi însemnate de recoltă.

Anul acesta, noi ducem bătălia pentru o recoltă medie de 10.000 kg de struguri la ha. Pentru a preîntîmpina orice surpriză în ce privește atacul de mană, conducerea gospodăriei a asigurat din timp toate materialele și aparatura necesară stropirilor. In magaziile noastre, se găsesc în prezent sulfat de cupru, var, alaun (piatră acră) pentru cinci stropiri, iar cele 1200 de vermorele 3 autofenomene și 5 hipofenomene (mașini mari pentru stropitul mecanic) pe care le avem, sînt toate în stare de funcționare. In acest an, dispunem și de 6 pompe carosabile cu presiune continuă, care s-au construit în atelierul gospodăriei. Fiecare pompă are două bănci, prevăzute cu cîte două pulverizatoare fiecare. Cu o astfel de pompă trasă de un cal 3 oameni într-o zi pot stropi 2—2½ ha de vie.

Eficacitatea stropirilor este în bună parte condiționată și de lucrările de copilit, plivit, legat și cîrnit. Mana nu poate fi combătută cu succes dacă nu se fac aceste lucrări, deoarece, prin bogăția de frunze, se menține în vii o atmosferă umedă, prielnică dezvoltării și răspîndirii bolii. Deosebit de aceasta înlăturîndu-se o mare parte din masa verde, se economisește o importantă cantitate de zeamă bordeleză. De aceea, în gospodăria noastră se acordă atenția cuvenită și acestor lucrări.

Cum trebuie preparată zeama bordeleză

Tov. ing. Snagoveanu Constantin, din Direcția protecției plantelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a subliniat că trebuie acordată o deosebită atenție măsurilor organizatorice care să asigure efectuarea stropirilor la timpul cel mai potrivit.

Momentele optime de stropire a viilor se stabilesc pe baza cercetării condițiilor de temperatură, umiditate, ploi, creștere a viței de vie și de dezvoltare a manei, cercetări care necesită o anumită aparatură și pregătire.

Pentru ca podgorenii să se poată aproviziona din vreme cu sulfat de cupru, var și alaun (piatră acră), aceste materiale se distribuie anul acesta nu numai prin cooperative, ci și prin unitățile Ministerului Industriei Alimentare.

Tov. ing. Snagoveanu a dat apoi indicații privind prepararea și folosirea zemei bordeleze. Unii podgoreni mai prepară încă zeama bordeleză după vechiul obicei, turnînd laptele de var peste soluția de piatră vînătă. Acest procedeu este greșit, deoarece în zeama bordeleză astfel preparată se formează un precipitat grosier cu particule mari, care se depun repede atît la fundul vasului în care s-a pregătit soluția, cît și în aparatele de stropit. Piatra vînătă din această zeamă se răspîndește neuniform pe frunze și struguri, lăsînd o bună parte din suprafața lor descoperită, deci expusă atacului.

Pentru a obține 100 de litri de zeamă bordeleză în concentrație de 0,5 la sută piatră vînătă, se sting 250 gr de var într-un hîrdău sau copaie cu puțină apă (1—2 litri). Dacă sîntem nevoiți să folosim var stins, trebuie să luăm o cantitate dublă (500 gr) de pastă. Varul stins se pune într-un vas mai mare, în care se găsește o cantitate de 85 de litri de apă. Intr-un vas mai mic, în 10 litri de apă, dacă se poate caldă, se dizolvă 500 gr de piatră vînătă. Soluția de piatră vînătă se toarnă apoi peste apa de var, amestecîndu-se mereu. In alți 3—4 litri de apă, se dizolvă 60—80 gr de alaun (piatră acră), care se toarnă apoi peste zeama bordeleză. Cînd este prea concentrată, zeama bordeleză produce arsuri pe frunze și struguri. Tăria ei se încearcă cu hîrtie albă de fenolftaleină, care, introdusă în zeamă, trebuie să capete o culoare slab roză. In cazul cînd hîrtia rămîne albă, înseamnă că în zeamă nu a fost pus var în cantitate suficientă și deci trebuie să se mai adauge lapte de var.

Cercetările științifice au dovedit că protejarea viei contra manei se poate face și cu concentrații mai mici de sulfat de cupru. Astfel, cînd lăstarul are cel mult 6—8 frunze, ajung 250 gr de piatră vînătă la 100 litri de apă. Pentru stropirea de înainte de înflorit, se recomandă 500 gr de piatră vînătă la 100 litri de apă iar pentru toate celelalte stropiri sînt suficient 750 gr de piatră vînătă la 100 litri de apă.

Cu sprijinul stațiunii de avertizare

Producțiile mari de struguri la hectar realizate de mine în anul trecut — a spus țăranul muncitor Costică A. Țovîrnac, din comuna Panciu — se datoresc muncilor făcute la timp și după îndrumările tehnicienilor.

Toamna, o dată cu îngropatul, eu am îngrășat via cu 30 de căruțe de gunoi bine putrezit. Dezgropatul l-am făcut din vreme, pentru a nu pierde ochii de pe coarde. La tăiat am lăsat coarde după puterea fiecărui butuc, și, ori de cîte ori a fost nevoie, am săpat pentru a distruge buruienile și a ține pămîntul afînat.

O lucrare foarte importantă și căreia eu îi dau o deosebită atenție este stropitul contra manei. Cu cîțiva ani înainte, stropeam via așa cum apucasem din bătrîni. Cîteodată, reușeam să împiedic atacul de mană, dar de cele mai multe ori pierdeam mari cantități de struguri de pe urma acestei boli.

Incepînd din anul 1953, eu fac stropitul la data și cu concentrația indicată de stațiunea de avertizare a manei din Panciu. Stropind via în zilele arătate de tovarășii de la stațiune, am reușit s-o apăr de mană și să obțin o recoltă bună de struguri. Anul trecut, făcînd toate lucrările la timpul cel mai potrivit și stropind via întocmai cum m-au învățat tehnicienii de la stațiunea de avertizare, am realizat de pe 1,25 ha vie 13.000 de litri de vin, 350 kg de țuică și am vîndut prin cooperativă 3.400 kg de struguri.

CONCLUZII

Din lucrările consfătuirii, a reieșit că mana este cel mai periculos dușman al viței de vie. In cazul cînd nu se iau măsuri de prevenire a acestei boli, ea poate produce pagube mari de recoltă.

In acțiunea de combatere a atacurilor de mană un rol de seamă îl au stațiunile de avertizare. Ele trebuie să stabilească cu mare precizie momentele optime pentru executarea stropirilor, astfel încît viticultorii să poată preîntîmpina infectarea viilor.

Inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să explice viticultorilor că eficacitatea stropirilor nu constă în concentrațiile mari de piatră vînătă — așa cum greșit mai cred încă unii podgoreni —, ci în aplicarea stropitului înainte de a se produce infecția și în prepararea zemei bordeleze după indicațiile științei.

De asemenea, lucrările agrotehnice ca prășitul, legatul, plivitul, copilitul și cîrnitul trebuie executate la timp spre a nu se crea condiții prielnice dezvoltării manei. In momentul însă în care stațiunile de avertizare anunță pericolul unui atac de mană, viticultorii vor întrerupe orice alte lucrări de îngrijire și vor trece urgent la efectuarea stropirilor, cunoscînd că acestea nu suferă nici o amînare.

Să îngrijim culturile de bumbac potrivit cerințelor agrotehnicii

Hotărîți să obțină în acest an recolte sporite de bumbac și să contribuie prin aceasta la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii cu produse de larg consum cultivatorii din numeroase raioane ale țării au însămînțat bumbacul la vreme și în bune condiții agrotehnice. Ploile abundente și temperatura scăzută din cursul lunii mai au stînjenit însă în anumită măsură creșterea și dezvoltarea normală a bumbacului. Pentru a asigura plantelor condiții bune de vegetație, astfel încît acestea să ajungă la coacere și să poată fi recoltate înainte de căderea brumelor, cultivatorii trebuie să dea cea mai mare atenție executării lucrărilor de îngrijire după toate regulile agrotehnicii.

Dăm mai jos principalele lucrări de întreținere care trebuie făcute la cultura bumbacului.

Prășitul. Este una din cele mai importante lucrări agrotehnice care hotărăște în bună măsură soarta recoltei de bumbac. Făcînd prășitul la timp și în condițiile recomandate de agrotehnică, distrugem scoarța care ține ca într-un clește plantele tinere și nu le dă voie să se dezvolte și stîrpim buruienile care consumă hrana plantelor. In terenul bine afînat prin prașile, apa și aerul — elemente hotărîtoare pentru viața plantelor — pot pătrunde cu ușurință în sol, iar evaporarea apei este împiedicată. Culturile de bumbac trebuie prășite prima oară imediat după răsărirea plantelor. Timpul prașilelor nu este legat de anumite date calendaristice, ci se execută atunci cînd apar buruienile și cînd se formează crustă în urma ploilor. La bumbac, ca și la celelalte culturi prășitoare, sporurile de recoltă depind în bună măsură de numărul prașilelor. Rezultatele obținute la stațiunile experimentale I.C.A.R. au arătat că, față de producția de bumbac obținută cu 2 prașile, s-au realizat sporuri de producție de 35 la sută cînd s-au executat 3 prașile, de 43 la sută cu 4 prașile, de 56 la sută cu 5 prașile și de 65 la sută cu 6 prașile. Numărul prașilelor diferă în funcție de condițiile locale de climă și sol. Astfel, pe solurile grele și umede e bine să se facă pînă la 6-7 prașile, deoarece aici se formează crustă mai des și mai groasă, iar buruienile cresc des și în număr mare. Pe solurile ușoare, nisipoase din regiunile secetoase, se recomandă să se facă 4-6 prașile.

Cît privește adîncimea prașilelor, cele mai bune rezultate s-au obținut atunci cînd toate prașilele s-au făcut la aceeași adîncime: 6-8 cm printre rînduri și 5-6 cm cu sapa pe rînd, printre plante.

Ingrășarea plantelor în timpul vegetației. Această lucrare contribuie la refacerea plantelor și la o mai bună creștere și dezvoltare a lor. In timpul vegetației, pînă la înflorire, bumbacul are nevoie îndeosebi de îngrășăminte azotate. De aceea, se recomandă să se dea în prima perioadă de vegetație a bumbacului o cantitate de circa 150 kg la hectar îngrășăminte azotate, care se vor aplica între rîndurile de bumbac la o adîncime de 15-18 cm, cu ajutorul unor mașini speciale.

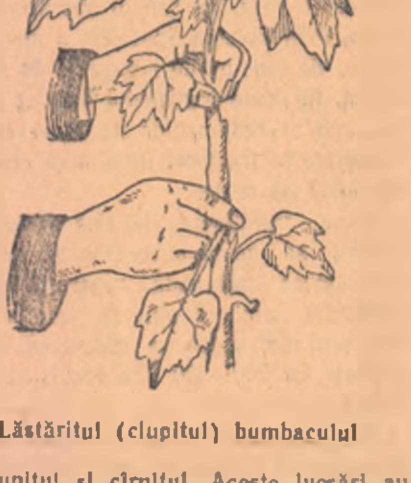

Lăstăritul (ciupitul) bumbacului

Ciupitul și cîrnitul. Aceste lucrări au o deosebită importanță pentru cultura bumbacului, deoarece contribuie la grăbirea dezvoltării plantelor și la scurtarea perioadei de vegetație.

Ciupitul constă în îndepărtarea ramurilor fără rod ale plantelor. Aceste ramuri consumă o cantitate importantă de apă și hrană, împiedicînd hrănirea normală a ramurilor cu rod și provocînd astfel căderea florilor și a capsulelor. Executarea ciupitului începe atunci cînd majoritatea plantelor au format 1-2 muguri de rod. Această lucrare se face în felul următor: cu mîna stîngă se prinde planta, iar cu 2 degete de la mîna dreaptă se îndepărtează, printr-o mișcare de sus în jos, toate ramurile, frunzele și mugurii ce se află mai jos de prima ramură de rod.

Cîrnitul constă în îndepărtarea vîrfului tulpinii plantelor de bumbac. Această lucrare se face în perioada cînd 75 la sută din plante au format 6-8 ramuri cu rod la cultura neirigată și 8-10 ramuri cu rod la cultura irigată.

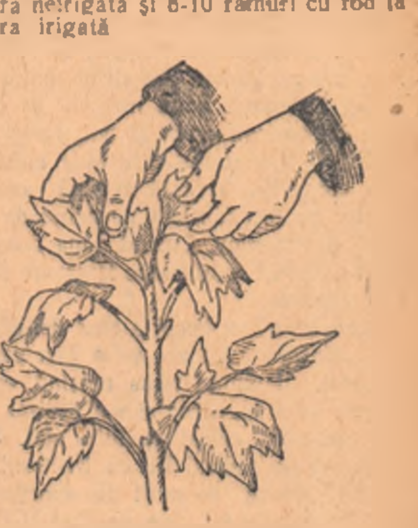

Cîrnitul bumbacului

Prin aplicarea cîrnitului și ciupitului, cultivatorul intervine în îndreptarea apei și hranei către organele de rod, permițînd astfel capsulelor să se dezvolte mai repede și să ajungă la maturitate cu 4-16 zile mai devreme. Atît ciupitul, cît și cîrnitul se fac treptat, pe măsură ce apar primii muguri de rod și se formează numărul necesar de ramuri roditoare. Pe terenurile unde bumbacul crește prea mult, pentru a evita întîrzierea coacerii, se recomandă aplicarea cîrnitului suplimentar. Această lucrare constă în ruperea vîrfurilor tuturor ramurilor de rod în momentul desfacerii primelor capsule. Cultivatorii trebuie să dea o mare atenție executării la timp a ciupitului și cîrnitului, deoarece aplicarea lor cu întîrziere are ca urmare căderea primelor organe de rod apărute, adică tocmai acelea care ar putea ajunge primele la coacere.

Combaterea dăunătorilor. Culturile de bumbac sînt atacate uneori în perioada vegetației de o serie de dăunători deosebit de periculoși. Dintre aceștia, cei mai cunoscuți sînt păduchele verde, păianjenul roșu și omida capsulei. Atacul acestor dăunători provoacă slăbirea plantelor, întîrzierea coacerii și scăderea recoltei. Pentru a preîntîmpina aceste pagube, cultivatorii trebuie să ia măsurile necesare de îndată ce au fost descoperite semnele atacului dăunătorilor.

Păduchele verde atacă frunzele și bobocii tineri abia apăruți. Semnele atacului acestui dăunător sînt arătate de încrețirea frunzelor de bumbac. Păduchele verde se combate prin prăfuiri cu gesarol sau prin stropiri cu zeamă de nicotină.

Păianjenul roșu atacă frunzele în timpul formării capsulelor sau în preajma coacerii. Pagubele pe care le provoacă acest dăunător sînt deosebit de mari, ducînd uneori pînă la compromiterea culturii. Pentru combaterea lui se folosesc prăfuirile cu pucioasă.

Omida capsulei pătrunde în capsulele de bumbac prin găurirea lor și le mănîncă conținutul. Pentru combaterea acestui dăunător, se recomandă prăfuirea cu substanțe chimice pe bază de arsenic.

Ingrijind culturile de bumbac după cerințele agrotehnicii, cultivatorii vor obține în acest an o recoltă îmbelșugată, își vor mări astfel veniturile și vor contribui la creșterea bunăstării oamenilor muncii.

Ing. N. ȘERBĂNESCU
de la Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R.

Inginerii și tehnicienii agronomi — luptători de frunte pentru sporirea recoltelor

Ing. M. Stancu
prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Sporirea producției agricole, vegetale și animale este o problemă de cea mai mare importanță pentru creșterea nivelului de trai al poporului muncitor, pentru dezvoltarea continuă a economiei țării noastre pe drumul socialismului.

Oamenii muncii din agricultură sînt chemați ca, alături de clasa muncitoare și sub conducerea ei, să îndeplinească cu cinste sarcina de mare răspundere de a obține în acest an o producție globală de 10 milioane de tone de grîu și porumb și recolte mult sporite la toate celelalte culturi agricole. Aceasta cere tuturor organelor agricole să ia, cu sprijinul și sub conducerea comitetelor executive ale sfaturilor populare, măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru aplicarea cît mai largă în producția agricolă a metodelor agrotehnice înaintate — chezășie a obținerii unor recolte bogate la toate culturile.

Inarmați fiind cu știința agricolă și experiența înaintată a fruntașilor din agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi constituie o forță hotărîtoare în acțiunea de introducere în practica agricolă a celor mai noi și mai avansate metode agrotehnice. Aceasta este, de altfel, sarcina cea mai importantă care revine specialiștilor din agricultură, dat fiind că nici un fel de reguli, nici un fel de metode, oricît de bune ar fi ele, nu pot da roade dacă nu se aplică și nu se experimentează în practică.

In anii regimului democrat-popular, o dată cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, a crescut mult numărul inginerilor și tehnicienilor agronomi, creîndu-se astfel una din condițiile necesare ridicării agriculturii din starea de înapoiere moștenită de la regimul burghezo-moșieresc, în care inginerii și tehnicienii agronomi, puțini de altfel la număr, nu se bucurau de prestigiul cuvenit, chiar dacă dovedeau calități profesionale remarcabile.

Astăzi, pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat, ale gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și în cele ce aparțin țăranilor muncitori individuali, specialiștii în agricultură au mari posibilități să aplice cunoștințele căpătate în facultăți și în practică, pot să-și dovedească și să-și dezvolte nelimitat inițiativa creatoare.

In momentul de față, se realizează și la noi în țară, după exemplul strălucit al agriculturii sovietice, o apropiere mai strînsă a cadrelor tehnice de locul producției. Inființarea punctelor agricole, în a căror rază de activitate se cuprind cîte cca 5.000 ha, permite inginerilor și tehnicienilor agronomi să lucreze nemijlocit cu producătorii agricoli, să introducă și să generalizeze în practică regulile agrotehnice raționale, precum și metodele înaintate folosite de fruntașii recoltelor bogate.

Pentru a putea să organizeze și să îndrume cu competință producția agricolă, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să studieze și să cunoască condițiile concrete de producție din raza lor de activitate, tipurile de sol cu toate particularitățile lor, clima și microclima specifice fiecărei comune, condițiile social-economice locale etc. Inginerii și tehnicienii agronomi vor stabili, de asemenea, strînse legături cu fruntașii recoltelor bogate din fiecare comună și sat, vor studia și perfecționa metodele folosite de aceștia și le vor populariza în rîndul țăranilor muncitori.

Explicînd țăranilor muncitori prin exemple concrete, cunoscute de ei, de ce sînt dăunătoare practicile învechite de lucrare a pămîntului, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să-i convingă în același timp că aplicarea la fiecare cultură a metodelor folosite de fruntași răsplătește munca depusă prin recoltele sporite obținute la hectar. Incepînd cu specialiștii direcțiilor agricole regionale, ai secțiilor agricole regionale și cei de la punctele agricole, toți au datoria să organizeze, să îndrume și să controleze pe plan corespunzător desfășurarea muncilor agricole, astfel ca acestea să fie executate în timpul optim stabilit pentru fiecare microclimat și tip de sol aparte și în condițiile unei tehnici superioare.

Dacă în raionul Turnu-Măgurele s-au extins suprafețele însămînțate cu porumb în cuiburi așezate în pătrat și cele cultivate cu legume în ghivece nutritive, dacă mari suprafețe, ocupate cu culturi de toamnă au fost grăpate, iar semănăturile ieșite slab din iarnă îngrășate suplimentar, fără îndoială că toate acestea se datoresc unei îndrumări concrete, operative și competente din partea organelor agricole raionale, îndrumare în care ing. Pavel Topor și-a spus în mod hotărîtor cuvîntul.

Dacă în comuna Dăbuleni, raionul Gura Jiului, s-a renunțat la practici dăunătoare ca, de exemplu, arderea bălegarului în loc de a fi folosit ca îngrășămînt, răritatul, mușuroitul și altele, aceasta se datorește activității depuse în special în ultima vreme de tehnicianul comunal, care și-a apropiat fruntașii recoltelor bogate din comună, cu ajutorul cărora antrenează pe toți ceilalți țărani muncitori să facă lucrările agricole potrivit cerințelor agrotehnice.

Mijloacele ce le au la îndemînă inginerii și tehnicienii agronomi pentru a da țărănimii muncitoare un sprijin puternic și competent în lupta pentru sporirea producției agricole sînt numeroase: îndrumare operativă, concretă, la locul de producție; demonstrații practice pe loturile experimentale asupra felului cum trebuie și cum nu trebuie făcută o anumită lucrare agrotehnică; conferințele ținute la căminul cultural și lecțiile predate la cercurile agrotehnice, consfătuirile și schimburile de experiență organizate pe plan regional, raional, comunal, la stațiunile experimentale agricole, gospodării de stat și gospodării colective fruntașe etc.

Din păcate însă, asemenea mijloace eficace de îndrumare agrotehnică nu sînt folosite pretutindeni și de către toți tehnicienii și specialiștii din agricultură. In unele părți, activitatea vie și practică ce se cere a fi desfășurată permanent și cu răbdare în mijlocul celor ce muncesc pe ogoare este înlocuită cu metode de lucru cancelariste, rupte de viață, care dăunează producției agricole. Așa, de exemplu, în raionul Balș, regiunea Craiova, șeful secției agricole Bojin și ing. șef Ionescu, iar la raionul Deta, regiunea Timișoara, ing. Florea Bulungeanu, își consumă cea mai mare parte din timpul de lucru cu întocmirea de situații, formulare etc., neglijînd munca de îndrumare agrotehnică a țărănimii muncitoare și munca de control asupra activității punctelor agricole.

Ocupîndu-se nemijlocit de problemele concrete, principale, privind organizarea și îndrumarea producției agricole, legați fiind de teren, numai așa inginerii și tehnicienii agronomi vor putea studia și cunoaște condițiile locale de sol și climă și posibilitățile economice naturale, pe fruntașii recoltelor bogate și metodele lor de lucru și, în deplină cunoștință de cauză, vor putea generaliza aplicarea cuceririlor științei și a experienței înaintate în agricultură.

Inginerii și tehnicienii agronomi sînt datori să acorde un sprijin multilateral și permanent gospodăriilor colective pentru întărirea lor economico-organizatorică și transformarea lor în gospodării socialiste model. Ei au sarcina să ajute întovărășirile agricole, asociațiile, grupele de întrajutorare la organizarea producției pentru obținerea de recolte mari.

Tinerii ingineri agronomi repartizați în gospodăriile colective au de îndeplinit aici o sarcină de mare răspundere: ei vor introduce noul din tehnica agricolă, vor ajuta și îndruma consiliile de conducere în vederea dezvoltării continue a avutului obștesc, pe baza folosirii resurselor locale, vor convinge pe colectiviști să aplice rațional și cu încredere metodele agrotehnice care măresc rodnicia pămîntului. Sînt mulți ingineri agronomi care și-au manifestat dorința să lucreze în gospodăriile colective și cele de stat, dovedind astfel dragoste de profesiune și o înaltă conștiință patriotică. Așa, de exemplu, tov. Tiberiu Mureșan, fost director în M.A.S., a cerut conducerii M.A.S. să-l repartizeze la o unitate agricolă productivă, arătînd că numai în practica agricolă, acolo pe ogoare, în mijlocul țărănimii muncitoare, își va putea valorifica din plin cunoștințele profesionale, va avea acea satisfacție pe care ți-o dă munca de specialist în problemele agriculturii. Cîtă deosebire între asemenea ingineri agronomi și cei care preferă să facă „agronomie" pe trotuarele orașelor mari, în birouri, sau oriunde afară de Gostat, S.M.T., puncte agricole sau gospodării colective. Fără îndoială că atitudinea de eschivare de la munca în producția agricolă este condamnată și disprețuită de orice tehnician și inginer agronom conștient de rosturile meseriei și pregătirii sale.

Aportul inginerilor agronomi din S.M.T.-uri, gospodării de stat și gospodării colective se face simțit atît pentru unitatea unde muncește, cît și pentru ei înșiși, căci unde mai bine decît în luptă cu greutățile practicii agricole se pot căli și perfecționa cadrele de înaltă calificare?

O bună bucată de vreme, la gospodăria colectivă din Feldioara, raionul Stalin, treburile au mers prost. Aceasta deoarece organizarea și îndrumarea producției agricole era lăsată pe planul doi sau se făcea la întîmplare, de către oameni necompetenți. Astăzi, cînd gospodăria are însă o nouă conducere și un inginer agronom capabil și sîrguincios, activitatea ei se desfășoară tot mai bine și aceasta se concretizează într-o mai bună participare a colectiviștilor la toate muncile agricole, în aplicarea pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate. Pozitiv este și faptul că la această unitate s-au început cercetări în cadrul casei-laborator, spre a se stabili măsurile agrotehnice corespunzătoare condițiilor locale de climă și sol.

*

In satele noastre, crește necontenit numărul țăranilor muncitori care se conving că sporirea rodniciei pămîntului depinde de aplicarea rațională a complexului de reguli agrotehnice. Urmînd sfaturile agronomilor, ei reușesc să obțină recolte bogate chiar și în anii secetoși și pe pămînturi care altădată erau socotite improprii pentru agricultură. Aceasta dovedește posibilitățile mari pe care le au oamenii muncii din agricultură pentru sporirea producției agricole.

Ne aflăm în perioada cînd culturile semănate în primăvară, îndeosebi cele prășitoare, au nevoie să fie îngrijite potrivit cerințelor agrotehnice, spre a se putea dezvolta în bune condiții și lega rod bogat. După cum este știut, lucrările de întreținere a culturilor și mai ales prășitul hotărăsc în mare măsură soarta recoltei de porumb, cartofi, floarea-soarelui, bumbac etc. In aceste zile, inginerii și tehnicienii agronomi, cu sprijinul și sub îndrumarea sfaturilor populare, trebuie să desfășoare o intensă muncă de lămurire și îndrumare agrotehnică în rîndul țăranilor muncitori spre a-i convinge să-și organizeze treburile în așa fel, încît să execute la fiecare cultură numărul de prașile recomandat de agrotehnică. Țăranii muncitori trebuie îndemnați să depună eforturi sporite astfel ca pînă la începerea recoltării cerealelor păioase toate culturile de porumb, bumbac, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. să fie prășite de cel puțin două ori. Prășitul poate fi mult grăbit prin folosirea din plin a mijloacelor mecanizate. Prin mecanizarea prășitului se face o mare economie de timp și de brațe de muncă și avem putința să facem această lucrare la vreme și bine.

In unele raioane și comune din țara noastră, se mai practică încă de către mulți producători agricoli răritatul — metodă învechită și dăunătoare — care pricinuiește mari pierderi de recoltă. Datoria inginerilor agronomi este de a demonstra țăranilor muncitori, prin exemple concrete, cunoscute de ei, pagubele aduse de răritat, spre a-i convinge că este în interesul lor să renunțe pentru totdeauna la folosirea răriței.

Răritul, buchetatul, copilitul, aplicarea îngrășămintelor suplimentare la culturile tehnice, secăritul grîului, polenizarea suplimentară artificială (repetată de 2-3 ori) ciupitul și cîrnitul bumbacului, irigarea culturilor legumicole, iată atîtea lucrări agrotehnice de care inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să se preocupe spre a fi aplicate pe scară largă, precizînd cu atenție momentul optim pentru executarea lor.

Datorită condițiilor de climă din acest an, atacul insectelor dăunătoare este mai puternic ca de obicei. Depistarea și distrugerea completă a dăunătorilor iviți în u-

(Continuare în pag. 4-a)

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Douăzeci de ani pe același tractor

Tractorista Anna Efimovna Habarova se bucură de o reputație și dragoste binemeritată din partea mecanizatorilor de la S.M.T. Ponkinskaia, unul dintre S.M.T.-urile fruntașe din regiunea Kurgan. Condus și îngrijit de mîinile sale pricepute, tractorul pe roți, fabricat de uzina de tractoare din Harkov încă în anul 1934, se află și în prezent în stare perfectă și lucrează fără întrerupere. In fișa tehnică a tractorului H.T.Z. seria 117.260, se arată că el a fost primit de către S.M.T. în anul 1934 și curînd după aceea a fost repartizat tractoristei A. E. Habarova. De atunci, acest tractor a executat aproape 15.000 de hantri.

Iată ce ne povestește tractorista A. E. Habarova:

In primii ani ai vieții colhoznice, în satele din Ural se vorbea mult despre noile mașini. In acea vreme, existau puține tractoare și alte mașini agricole. Industria abia începuse să le producă. Satele colhoznice așteptau cu nerăbdare mașinile.

Pășind în urma plugului tras de cal, și eu visam un tractor. Cu acest gînd am început să urmez cursurile de tractoriști, cursuri care au durat șase luni, după care am fost repartizată ca tractoristă la S.M.T. Ponkinskaia. Curînd, în S.M.T. a sosit primul tractor. S-a strîns multă lume ca să privească noua mașină. In mulțimea de curioși, eram și noi, tineri tractoriști și tractoriste, care abia absolviserăm cursurile. Această mașină era un tractor pe roți fabricat de uzina de tractoare din Harkov. Curînd după aceea, au sosit în S.M.T. mai multe tractoare și mașini agricole.

Mare ne-a fost bucuria cînd am aflat că unul dintre tractoare mi-a fost repartizat mie. Primind noua mașină, eu am promis să o îngrijesc și s-o păstrez bine. Nu mi-am călcat cuvîntul dat. Multe tractoare de același tip cu tractorul meu au fost scoase de mult din funcțiune și au fost date la retopire, pe cînd H.T.Z.-ul meu a rămas în perfectă stare de funcționare.

Anul trecut, eu am executat peste 650 hantri, efectuînd lucrări diferite și de bună calitate. Acest lucru este confirmat de recolta obținută. De pe fiecare parcelă lucrată cu tractorul meu, s-au obținut cîte 15 chintale de cereale la hectar. Pentru aceste realizări, am fost propusă ca participantă la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova din anul acesta.

Cum am reușit să păstrez mașina în bună stare de funcționare și să obțin un randament înalt?

Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să vorbesc despre lucrul cel mai important — despre dragostea față de mașină. Eu am învățat să conduc și să îngrijesc bine tractorul tocmai datorită dragostei fierbinți pe care am avut-o față de mașină și meseria mea.

Deseori sînt trimiși la mine tineri mecanizatori pentru stagiu. Mă străduiesc întotdeauna să le insuflu dragostea față de mașini, față de meseria de tractorist. Eu le arăt că mașinile sînt un bun al poporului și că datoria noastră este de a le păstra și a le folosi cît mai bine. Scopul nostru este ca tractoarele să lucreze fără întrerupere pe ogoarele colhozurilor. Din păcate însă, există încă tractoriști care, străduindu-se să lucreze cît mai mult, neglijează îngrijirea mașinilor.

De mulți ani, tractorul meu lucrează cu mare randament, fără întreruperi în timpul lucrului, și aceasta datorită respectării cu strictețe a regulilor de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, reparațiilor de bună calitate și păstrării cu grijă în timpul iernii.

De obicei, eu încep munca cu o oră înainte de a intra în schimb. Impreună cu tractoristul pe care îl schimb ascultăm mașina în mers, controlăm presiunea uleiului, starea utilajului electric, a mecanismelor de direcție și a altor dispozitive. Tractoristul pe care-l schimb îmi comunică mie și șefului brigăzii de tractoriști defecțiunile ivite în timpul lucrului. După aceea, noi oprim tractorul și controlăm dacă nu curge combustibilul, uleiul și apa, curățim cu grijă mașina de praf și de murdărie. Numai după aceasta turnăm în rezervor combustibil curat și filtrat. Verificăm apoi îmbinarea diferitelor piese și organe și strîngem șuruburile, gresăm și completăm uleiul pînă la nivel. Abia după ce toate operațiile de întreținere tehnică pe schimb au fost executate, încălzim motorul și-l pornim. Nu admitem nici un fel de abatere de la regulile de întreținere tehnică. Supraveghem permanent mașina și în timpul lucrului, iar defecțiunile observate le înlăturăm fără întîrziere.

ANNA EFIMOVNA HABAROVA

In S.M.T.-ul nostru, tractoarele se repară după metoda pe ansamble și subansamble de piese. Datorită folosirii acestei metode, mașinile sînt pregătite la un înalt nivel calitativ. Piesele de schimb se folosesc cu economie. Dacă unele piese sau organe sînt uzate parțial și pot fi folosite la executarea a încă 200—300 hantri, atunci nu le înlocuim în cursul reparației, ci vara, în timpul lucrărilor de cîmp. Prin aceasta, realizăm o mare economie de fonduri de reparație. **In ultimii 5 ani, în urma îngrijirilor tehnice făcute la timp și reparațiilor de bună calitate executate la tractorul meu, s-au economisit 7.539 de ruble.**

Buna întreținere tehnică și reparare permit să se prelungească perioada de funcționare între două reparații. De la reparația capitală pînă la cea curentă, tractorul meu a dat un randament ce depășește cu 200—250 de hantri termenii prevăzuți.

Toți tractoriștii din S.M.T.-ul nostru dau dovadă de multă grijă față de mașini și le folosesc cum trebuie. Dmitrii Gnevașov, Pavel Plotnikov, Dmitrii Ptițin și Anatoli Kopilov, care lucrează pe tractoare pe șenile, au economisit anul trecut, datorită bunei întrețineri tehnice și reparații a mașinilor cu care lucrează, cîte 800-900 de ruble. Pe întreg S.M.T. s-au economisit anul trecut datorită acestui fapt 49.000 de ruble. După terminarea muncilor de cîmp, tractoriștii își predau de regulă mașinile în bună stare tehnică.

In ajunul muncilor agricole de primăvară, ne-au sosit vești îmbucurătoare. Conform hotărîrii Comitetului general al Expoziției Agricole Unionale, S.M.T. Ponkinskaia a fost decorat cu diploma clasa a doua. Mecanizatorii fruntași — participanți la expoziție — au primit medalii de aur și de argint, precum și premii valoroase. De la Moscova a sosit o altă comunicare. In urma rezultatelor obținute în muncă, în trimestrul al treilea al anului trecut, S.M.T.-ul nostru a ieșit învingător în întrecerea socialistă unională și i s-a decernat premiul III. Această cinste i-a fost acordată colectivului stațiunii pentru buna folosire a mașinilor, executarea la timp a lucrărilor agricole, sporirea producției de cereale și de produse animale.

Mecanizatorii S.M.T.-ului nostru, încă din primele zile ale muncilor agricole, își îndeplinesc și depășesc normele de producție pe schimb. La început, eu am făcut lucrările de reținere a umezelii în sol, apoi am lucrat la însămînțatul culturilor de primăvară, la săditul cartofilor și la semănatul porumbului după metoda cuiburilor așezate în pătrat. In această perioadă, eu am executat cu H.T.Z.-ul meu 173 de hantri, economisind 120 kg. de combustibil.

In prezent, colectivul stațiunii a terminat — în colhozurile din raza lui de activitate — campania însămînțărilor de primăvară. S-a început aratul ogoarelor negre. In această muncă, sînt folosite tractoarele pe șenile, deoarece ogoarele negre le arăm numai după metoda lui T. S. Malțev — la o adîncime de 40 cm. Tractoarele pe roți, printre care și al meu, sînt folosite pentru boronirea ogoarelor negre. Eu îmi îndeplinesc și depășesc zilnic normele de producție pe schimb la lucrările de tot felul.

In S.M.T.-ul nostru, întrecerea socialistă se desfășoară cu o intensitate sporită. Colectivul S.M.T.-ului luptă pentru obținerea în acest an a unei recolte de 100 de puduri de cereale la ha de pe întreaga suprafață însămînțată, precum și pentru sporirea produselor animale cu o dată și jumătate în comparație cu anul trecut.

Antrenîndu-mă în întrecerea socialistă, eu mi-am luat angajamentul să execut în acest an cu tractorul meu 700 de hantri, să obțin o recoltă de 100 de puduri de cereale la hectar. Mă voi strădui să îndeplinesc cu cinste acest angajament. Am toată încrederea în tractorul meu. El a lucrat bine timp de 20 de ani.

Din ziarul „SELSKOE HOZIAISTVO", nr. 127 (7159) din 31 mai 1955).

Inginerii și tehnicienii agronomi — luptători de frunte pentru sporirea recoltelor

(Urmare din pag. a 3-a)

nele culturi trebuie să constituie pentru toți tehnicienii și inginerii agronomi o sarcină dintre cele mai importante. Ei trebuie să explice țăranilor muncitori că apărarea culturilor împotriva dăunătorilor se poate realiza cu succes numai prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice; insecticidele au un efect redus dacă plantele nu sînt prășite și plivite la vreme.

Este necesar să se dea o mare atenție lucrărilor de îngrijire a pomilor și viilor, știind că, făcute la timp și conform regulilor agrotehnice, aceste lucrări sporesc și îmbunătățesc producția de fructe și struguri.

Nu ne mai desparte multă vreme pînă cînd primele roade ale muncii depuse timp de un an vor trebui strînse. Pregătirea la timp a recoltatului trebuie astfel făcută încît să se înlăture pierderile deseori foarte mari pricinuite de nerespectarea timpului optim de recoltare, de defectuoasa organizare a secerișului, transportului sau treierișului. E de datoria inginerilor și tehnicienilor agronomi să contribuie la grăbirea pregătirilor pentru recoltare, să stabilească la fiecare cultură în parte momentul optim pentru începerea recoltatului. Ei se vor îngriji de buna organizare și desfășurare a acestor lucrări, de mobilizarea și folosirea mijloacelor de muncă în așa fel încît o dată cu secerișul să se facă dezmiriștirea terenurilor, căratul recoltei pe arii, treierișul etc.

Se cere din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi o grijă deosebită față de loturile semincere. Prin îngrijirea atentă a acestora în timpul vegetației, prin recoltarea și treieratul lor separat, să fie asigurată sămînța de calitate necesară în viitorul an agricol. De grija pe care o vom avea depinde ca anul viitor să avem semințe pentru toate culturile din solurile cele mai productive, curate și cu mari facultăți biologice. O grijă deosebită trebuie dată lanurilor pentru producerea semînței hibride de porumb și alegerea din timpul vegetației a plantelor celor mai viguroase de porumb de la care vom culege separat porumbul de sămînță pentru anul viitor.

O dată cu secerișul și nu mai tîrziu de 3-4 zile, trebuie să dăm o mare atenție dezmiriștitului, ca uneia din lucrările care duc la sporuri sigure de producție. In cazul cînd acest termen este depășit, trebuie să trecem direct la arătura normală.

Trebuie combătută practica dăunătoare care mai există la unele sfaturi populare de a nu lăsa pe specialiști să lucreze în munca corespunzătoare pregătirii lor profesionale sau de a schimba cadrele dintr-un loc în altul. Practicarea unei agrotehnici incomplete și calitativ slabă își are rădăcinile în folosirea nejustă a cadrelor tehnice, precum și în atitudinea lipsită de interes a unor tehnicieni față de introducerea a tot ce este nou în agricultură. Nu-i întîmplător faptul că, tocmai acolo unde tehnicianul agricol nu e lăsat să lucreze în sectorul pentru care s-a pregătit prin studiile făcute, metodele agrotehnice își croiesc cu anevoie drumul în practica agricolă.

Inginerilor agronomi și tehnicienilor agronomi trebuie să li se dea posibilitatea de a se bucura de sprijinul ce ni-l acordă statul nostru pentru ridicarea nivelului lor profesional. In această privință, ei trebuie să țină o legătură strînsă cu stațiunile experimentale agricole, unde au posibilitatea să vadă în mod concret cum sînt rezolvate cele mai importante probleme agricole ale regiunii lor, să-și însușească noi cunoștințe din rezultatul cercetărilor, să cunoască mijloacele prin care poate fi ridicată producția agricolă. Acest contact viu cu cercetătorii din fiecare regiune, îi va ajuta la rîndul lor pe aceștia să pună în studiu problemele cele mai arzătoare ale practicii, făcînd în acest fel mai reală și mai utilă legătura dintre știință și practică. Acum, cînd culturile agricole sînt în plină vegetație, recomandăm direcțiilor agricole regionale să organizeze vizite de studiu la stațiunile experimentale, cu tehnicieni de la raioane, puncte agricole, comune etc. pentru ca astfel să-i ajute la ridicarea nivelului lor profesional.

Dorința de a-și ridica nivelul profesional, științific, cultural, caracterizează pe toți inginerii și tehnicienii agronomi conștienți, care nu precupețesc timpul pentru a cunoaște tot ce este nou și progresist, pentru a se instrui în spiritul învățăturii marxist-leniniste. Acolo unde munca inginerilor și tehnicienilor agronomi nu dă bune rezultate, cauza trebuie căutată în nepăsarea față de știință și cultură, față de studiu.

Insuficienta pregătire profesională a unor ingineri și tehnicieni dă la iveală și lipsurile care mai există încă în instituțiile de învățămînt mediu și superior și pune în fața acestor instituții sarcina îmbunătățirii continue a procesului de învățămînt, sarcina formării de cadre bine pregătite, capabile să organizeze și să îndrume producția agricolă pe baze științifice, în stare să aplice în practica agricolă toate regulile agrotehnice în mod diferențiat și nu șablon.

Instituțiile de învățămînt superior, mediu și de calificare, ca și toți oamenii de știință din agricultură sînt chemați să dea tot sprijinul lor inginerilor și tehnicienilor din producție, ajutîndu-i permanent în munca lor de îndrumare a țărănimii muncitoare și a muncitorilor agricoli în vederea aplicării raționale a agrotehnicii în practica agricolă.

Munca inginerului și tehnicianului din agricultură este plină de satisfacție. Ea se reflectă an de an în creșterea producției agricole, în transformarea socialistă a agriculturii, în creșterea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. Pe drept cuvînt se poate spune că misiunea agronomului este o misiune nobilă și merită toată cinstea cei ce și-o îndeplinesc cu dragoste și pricepere.

Convocarea conferinței celor patru mari puteri — năzuință fierbinte a popoarelor

Opinia publică mondială sprijină cu căldură notele din 26 mai ale guvernului sovietic, adresate S.U.A., Angliei și Franței, cu privire la convocarea unei conferințe între cele patru mari puteri. Popoarele iubitoare de pace cer cu tot mai multă străduință organizarea unor astfel de tratative, care să ducă la soluționarea pașnică a problemelor internaționale litigioase și la slăbirea încordării dintre state. Curmarea vărsării de sînge în Coreea și Indochina, încheierea tratatului de Stat cu Austria în urma tratativelor sovieto-austriace de la Moscova, rezultatele pozitive ale tratativelor sovieto-iugoslave, constituie pași însemnați spre limpezirea atmosferei internaționale și întăresc totodată convingerea popoarelor asupra eficacității și necesității tratativelor pașnice.

Neobositele eforturi ale Uniunii Sovietice, rezolvarea pe calea înțelegerii a unor probleme litigioase, au deschis noi orizonturi în vederea rezolvării altor probleme internaționale încă nereglementate. Popoarele iubitoare de pace își manifestă voința crescîndă de a trăi în prietenie și colaborare rodnică, în spiritul încrederii reciproce între țări.

In fața puternicului curent al opiniei publice mondiale, marile puteri occidentale — S.U.A., Anglia și Franța — au fost nevoite să accepte convocarea unei conferințe cvadripartite cu U.R.S.S.

In ultima vreme, în centrul atenției presei din Occident se află apropiata conferință a celor patru mari puteri. Ziarele și radio-urile apusene sînt nevoite să țină seama în desele lor comentarii de faptul că voința de pace a popoarelor se impune ca o forță din ce în ce mai activă pe plan internațional. Chiar și unele din cele mai reacționare jurnale americane au publicat în ultima vreme asemenea aprecieri: „Indiferent de faptul dacă politicienii americani doresc sau nu — scrie ziarul „Washington Post" — cerința efectuării unei conferințe la un înalt nivel, cu participarea Rusiei sovietice, devine invincibilă". „La viitoarea conferință în patru — scrie și ziarul guvernamental vest-german „Rheinischer Merkur" — va participa și un al cincilea partener nevăzut și anume, dorința nestăvilită de pace a popoarelor".

Acest „al cincilea partener nevăzut" va juca fără îndoială un rol important la viitoarea conferință. Nu în zadar se tem de acest lucru anumite cercuri din Statele Unite interesate în menținerea încordării internaționale și în continuarea pregătirilor de război. Intr-adevăr, popoarele lumii cer cu toată hotărîrea ca cele patru mari puteri să ajungă la o înțelegere, care să ducă la încetarea „războiului rece" și la restabilirea încrederii internaționale. In aceste condiții s-ar putea lichida cursa împovărătoare a înarmărilor, s-ar realiza reducerea armamentelor și a forțelor armate, interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, crearea unui sistem eficace de securitate colectivă, restabilirea unor relații economice normale și extinderea colaborării pașnice între popoare în toate domeniile.

In Anglia, subliniază ziarul „Daily Herald", opinia publică este de părere că „în fața lumii există doar două alternative: dezarmare sau pieire". In Franța, scrie „Le Monde", oameni cu opinii politice din cele mai diferite sînt convinși că „statele trebuie să învețe să coexiste"; în Italia, „ideea neutralității Germaniei este susținută de cercurile largi ale opiniei publice" — constată corespondentul din Roma al ziarului „Neue Züricher Zeitung". In Germania occidentală poporul așteaptă viitoarea conferință cvadripartită cu speranța ca ea să-i aducă în sfîrșit pacea și unitatea. „Poporul nostru, scrie ziarul „Die Welt", își dă seama cu inima îndurerată că dezmembrarea patriei sale și reînarmarea va duce mai devreme sau mai tîrziu la pieirea Germaniei. Poporul german este hotărît să nu mai tacă. La viitoarea conferință în patru el va face pe oamenii politici să înțeleagă că în numele păcii în lume, ei trebuie să ajungă la un acord asupra problemei germane și să pornească pe drumul dezarmării".

Nu mai încape nici un fel de îndoială că năzuința spre pace a popoarelor a devenit atît de generală și de puternică, încît ea nu mai poate fi ignorată. In actuala situație internațională, forțele păcii au de spus un cuvînt care cîntărește greu în balanță și care poate trezi la realitate pe adepții politicii „de pe poziții de forță".

◆◆◆◆◆◆◆◆

Răscoalele țărănești din Columbia

In Columbia continuă să se desfășoare puternice răscoale țărănești, care au căpătat caracterul unui adevărat război civil. Impotriva țăranilor răsculați au fost trimise mari unități militare dotate cu tancuri, artilerie și sprijinite de aviație. In întreaga țară domnește un regim de cruntă teroare. Dictatorul Gustavo Rojas Pinilla continuă să mențină „starea de asediu" instaurată încă din noiembrie 1948. El a declarat că atîta vreme cît va fi la putere, această situație nu va fi schimbată și nu se vor ține alegeri generale. Columbia se află sub călcîiul odios al unui regim fascist inspirat după modelul hitlerist și franchist.

*

Columbia este o țară situată în partea de nord-vest a Americii de Sud. Are o suprafață de 1.139.200 km p. și o populație de peste 11 milioane de locuitori formată din indieni. Aproape jumătate din teritoriu este ocupat de lanțurile de munți ale Cordilierilor sud-americani (Anzii), cu vîrfuri înalte, dintre care unele trec de 5.000 metri. Subsolul conține mari zăcăminte de petrol. Columbia este cea mai mare producătoare de aur din America de Sud și a doua producătoare de platină din lume, după U.R.S.S. Pe pămîntul fertil al țării se cultivă pe scară mare banani, arbori de cafea, cacao etc.

Deși țara este atît de bogată, populația muncitoare îndură mizerie, lipsuri și este supusă unei crunte terori. Bogățiile țării au fost acaparate de capitaliștii din S.U.A. care le jefuiesc tîlhărește. Două societăți petrolifere nord-americane extrag anual peste 4 milioane tone de țiței. Societatea „United Fruit" are plantații de banani, iar „American Coffe" plantații de cafea, care se întind pe un imens teritoriu de sute de mii de hectare din cel mai fertil pămînt.

Aceste nesfîrșite întinderi sînt separate de restul țării prin sîrmă ghimpată. In interiorul lor sînt în vigoare legi și regulamente speciale, funcționează organe de siguranță și poliție, ba chiar și închisori proprii. „United Fruit" are căile sale ferate, flota sa comercială, întreprinderi proprii de comerț și chiar o monetă proprie. Cu alte cuvinte, un adevărat „stat în stat".

O mare parte a pămîntului formează întinse latifundii ale moșierilor. Țăranilor aproape că nu le mai rămîne pămînt. Situația lor este nespus de grea. Cam nouă zecimi din țăranii columbieni nu au de loc pămînt și numai a zecea parte posedă loturi minuscule, a căror recoltă nu le ajunge nici pentru hrană. In această țară, țărănimea trăiește în condițiile feudalității. Moșierul este atot-stăpînitor. In schimbul micului petec de pămînt pe care îl ia în dijmă, țăranul este silit să mai lucreze cîteva zile pe săptămînă pentru moșier. Acești adevărați șerbi nu au dreptul să părăsească moșia fără încuviințarea moșierului, iar dacă se întîmplă ca pămîntul să fie vîndut sau arendat unui alt moșier, țăranii dijmași trec și ei la cheremul noului proprietar sau arendaș.

Starea înapoiată de mizerie și foamete a populației băștinașe este rezultatul subjugării economiei Columbiei de către acaparatorii străini și al regimului fascist intern, aflat în subordinea imperialiștilor nord-americani. Zeci de mii de oameni sînt secerați anual de bolile care bîntuie în rîndurile populației subalimentată și lipsită de ajutor medical. Tuberculoza face adevărate ravagii. Pentru a nu muri de foame, mulți părinți au ajuns să-și vîndă copiii. Un colaborator al muzeului orășenesc din Bogota, capitala țării, a văzut cu proprii săi ochi, cum un tată și-a vîndut fata de 16 ani unui moșier în schimbul sumei de 20 pesos, monetă columbiană. Copiii cerșetori sînt o adevărată plagă. Cu burțile umflate, picioarele diformate, rahitici, ei cutreieră drumurile goi sau în zdrențe, cerșind sau căutînd prin lăzile de gunoi din curțile bogătașilor.

Mizeria și foametea i-au făcut pe țărani să se răscoale, cerînd efectuarea unei reforme agrare. Ca răspuns, guvernul dictatorului Pinilla a trimis împotriva lor tancuri și aviație. O cumplită prigoană s-a dezlănțuit în regiunile cuprinse de răscoală. Sute de țărani au fost omorîți, sate întregi arse sau distruse, mii de oameni au fost întemnițați.

De aproape șapte luni detașamente columbiene desfășoară operațiuni militare împotriva populației țărănești din regiunile Tolima, Cunda și Villa Rica, care opun rezistență armată. Autoritățile urmăresc confiscarea micilor loturi țărănești dintre care o parte sînt destinate a fi folosite pentru lărgirea bazelor militare. Guvernul a decretat aproape întreaga regiune Tolima „zonă de operații militare".

In ciuda asasinatelor, bombardamentelor, incendierii satelor, a terorii crunte, țăranii din aceste regiuni se organizează și rezistă. Represiunile sîngeroase ale regimului fascist al lui Pinilla îi îndîrjește și mai mult pe răsculați, ale căror suferințe și lipsuri au ajuns insuportabile. Mișcarea se extinde din ce în ce mai mult. Printre cei care se opun măsurilor guvernului dictatorial sînt oameni care fac parte din toate partidele politice — liberal, conservator și comunist — care au creat un Front democratic al eliberării naționale. Rezistența crescîndă care cuprinde poporul columbian dovedește că au apus timpurile dominației neîngrădite a imperialiștilor străini și a castelor feudale. Sîngele curs, asasinatele, teroarea, tancurile guvernanților vînduți nu pot înăbuși setea de libertate și democrație a poporului columbian.

◆◆◆◆◆◆◆◆

Declarația lui Otto Grotewohl

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 10 Iunie primul ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, răspunzînd la întrebarea unui reprezentant al agenției A.D.N. în legătură cu punctul de vedere al guvernului R. D. Germane asupra notei adresate de guvernul sovietic guvernului Republicii Federale Germane, a declarat printre altele:

Guvernul Republicii Democrate Germane, care a fost informat de ambasadorul sovietic la Berlin de nota guvernului sovietic către guvernul Republicii Federale, sprijină și acum cu hotărîre acest pas al guvernului sovietic. El a primit cu satisfacție știrea că opinia publică și partidele politice din Germania occidentală s-au pronunțat pentru acceptarea propunerii Uniunii Sovietice cu privire la normalizarea relațiilor cu Republica Federală.

Guvernul Republicii Democrate Germane pornește de la faptul că stabilirea de relații diplomatice, economice și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală va contribui nu numai la slăbirea continuă a încordării internaționale, ceea ce este important pentru asigurarea păcii în Europa, ci va contribui și la înțelegerea între germani înșiși, fără de care nu poate fi rezolvată problema creării unei Germanii unite, libere și democrate.

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 Iunie Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a examinat Tratatul de Stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente și democrate prezentat spre ratificare de către Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., Tratat semnat la Viena la 15 mai de reprezentanții Uniunii Sovietice, Marii Britanii, Statelor Unite ale Americii, Franței și Austriei.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat hotărîrea de a ratifica Tratatul de Stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente și democrate, confirmat de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și aprobat de Comisiile pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu ratificarea Tratatului de Stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente și democrate.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Se ratifică Tratatul de Stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente și democrate semnat la Viena la 15 mai 1955, confirmat de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și aprobat de Comisiile pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului
Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV
Secretarul Prezidiului
Sovietului Suprem al U.R.S.S.
Moscova, Kremlin 11 Iunie 1955

◆

Tratative între U Nu și Iosip Broz Tito

BELGRAD 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Intr-un comunicat oficial publicat la Belgrad se spune că la 10 Iunie au început tratative între U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, care a sosit în Iugoslavia și Josip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia.

◆

Bundesratul de la Bonn a respins proiectul de lege cu privire la voluntari

BERLIN 11 (Agerpres). — După cum anunță ziarele vest-berlineze, la 10 Iunie Bundesratul (Camera superioară a parlamentului) Republicii Federale a respins în unanimitate proiectul de lege cu privire la voluntari, prezentat de guvern.

Guvernul a supus acest proiect de lege spre examinare Bundesratului la sfîrșitul lunii trecute pentru a obține votarea lui înaintea începerii vacanțelor parlamentare, adică pînă la 15 Iulie.

Scopul proiectului de lege susnumit este asigurarea creării primelor contingente militare în conformitate cu acordurile de la Paris.

Ziarele arată că proiectul de lege cu privire la voluntari a fost respins în Bundesrat între altele din cauza unei „insuficiente fundamentări juridice".

După cum se știe, liderii opoziției social-democrate au condamnat proiectul de „lege cu privire la voluntari" prezentat de guvern, calificîndu-l drept încă un obstacol în calea reglementării problemei germane avînd în vedere îndeosebi proiectatele tratative între cele patru puteri.

◆

Puternice demonstrații ale țăranilor dijmași din Italia

ROMA 11 (Agerpres). — TASS.

La 11 Iunie 400.000 de țărani dijmași (împreună cu familiile lor, în total 2.000.000 de persoane) din întreaga Italie au suspendat munca și au organizat demonstrații și mitinguri de masă în apărarea drepturilor lor. In cadrul mitingurilor și demonstrațiilor dijmașii au protestat între altele, împotriva faptului că, în ciuda contractelor existente, proprietarii funciari refuză să plătească cheltuielile pentru lucrările de ameliorație necesare. Țăranii cer de asemenea să se interzică proprietarilor funciari să alunge în mod samavolnic pe dijmași de pe pămîntul lor.

◆

Un consul englez arestat în S.U.A.

NEW YORK 11 (Agerpres). — După cum relatează corespondentul din Washington al agenției United Press, la 10 Iunie ambasada engleză în S.U.A. a anunțat reprezentanților presei că a înaintat Departamentului de Stat al S.U.A. o notă de protest în legătură cu incidentul care a avut loc cu consulul englez la Norfolk (statul Virginia).

Ambasada engleză a declarat că consulul a fost deținut cîteva ore într-o închisoare din regiunea de est a statului Virginia pentru că a refuzat să facă depoziții la un proces. Consulul a fost chemat la tribunal în calitate de martor. Convenția consulară, semnată între Statele Unite și Anglia în anul 1951 prevede că în asemenea cazuri un consul de ambasadă nu trebuie să facă depoziții. In notă se cere ca tribunalul să ceară scuze pentru această acțiune.

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 și 17 Iunie

Vremea rămîne instabilă cu cer schimbător în sudul țării și mai mult noros în Ardeal. Vor continua să cadă precipitațiuni sub formă de averse însoțite de descărcări electrice în toate regiunile țării mai abundente în Transilvania și nordul Moldovei.

Pe alocuri, în regiunea de munte, căderi de grindină. Vînt cu intensificări temporare. Temperatura în ușoară creștere, va coborî noaptea între 5—15 grade, iar maximele zilei vor fi cuprinse între 10—30 grade. Solul își va menține umezeala în cea mai mare parte a țării.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.